

A thelemiták szent időszaka

Olvasmányok ezen időszakra a magyar gyakorlóknak

Bahlasti Ompehda – O.T.O. Hungary

A thelemiták szent időszakának olvasmányai

Tartalomjegyzék

I.	Március 19 - Liber VII Előszó a Meg-nem-születetthez	2
II.	Március 20 - ה TAV, Az Univerzum Liber LXV, I fejezet	3
III.	Március 21 - ש SHIN, Az Aeon: <i>Liber LXV</i> , IV. fejezet.....	6
IV.	Március 22 - ר RESH, A Nap <i>Liber VII</i> , IV. fejezet.....	9
V.	Március 23 - ק QOPH, A Hold: <i>Liber VII</i> , VI fejezet	12
VI.	Március 24 - צ TZADDI, A Császár Liber Tzaddi vel Hamus Hermeticus.....	14
VII.	Március 25 - פ PEH, A Torony <i>Liber VII</i> , I fejezet	16
VIII.	Március 26 - ע A'AYIN, Az Ördög Liber A'ash vel Capricorni Pneumatici.....	18
IX.	Március 27 - ס SAMEKH, A Művészet / Egyensúly <i>Liber ARARITA</i> , VII. fejezet	20
X.	Március 28 - נ NUN, A Halál: <i>Liber Arcanorum</i>	21
XI.	Március 29 - מ MEM, Az akasztott ember <i>Liber LXV</i> , III fejezet	23
XII.	Március 30 - ל LAMED, Az Igazság / Kiegyenlítődés Liber Libræ.....	26
XIII.	Március 31 - כ KAPH, A Szerencse <i>Liber VII</i> , III fejezet	28
XIV.	Április 1 - י YOD, A Remete <i>Liber VII</i> , V fejezet	30
XV.	Április 2 - ט TETH, Az Erő / Vágy Liber Stellæ Rubeæ	32
XVI.	Április 3 - ח CHETH, A Diadalszekér: Liber Cheth	34
XVII.	Április 4 - ז ZAYIN, A Szeretők <i>Liber LXV</i> , II fejezet.....	35
XVIII.	Április 5 - ו VAV, A Főpap <i>Liber LXV</i> , V fejezet.....	38
XIX.	Április 6 - ה HEH, A Csillag <i>Liber ARARITA</i> , VI fejezet	42
XX.	Április 7 - ד DALETH, A Császárnő: <i>Liber VII</i> , VII fejezet	43
XXI.	Április 8 - ג GIMEL, A Főpapnő Liber Legis, I fejezet (Nuit).....	45
XXII.	Április 9 - ב BETH, A Mágus Liber Legis, II fejezet (Hadit).....	48
XXIII.	Április 10 - א ALEPH, A Bolond <i>Liber Legis</i> , III fejezet (Heru-Ra-Ha)	52

I. Március 19 -
Liber VII Előszó a Meg-nem-születetthez

Előszó a Meg-nem-születetthez

1. A magányomba hasít –
2. Egy síp hangja a homályos erdőkből kísérti a távoli hegyeket.
3. Még a bátor folyók partjáról is, melyeket elér a vadon szélén.
4. És látom Pán-t.
5. A hó időtlen odafönn, odafönn –
6. És a parfümük felfelé gomolyog a csillagok orrlyukába.
7. De mit kezdjek én mindezzel?
8. Számomra csak a távoli sípszó létezik, Pán maradandó látomása.
9. Minden irányból Pán a szemnek, a fülnek.
10. Pán illata mindent betöltő, az íze teljesen megtölti a szám, hogy a nyelvem szörnyűséges és furcsa beszédbe tör elő.
11. Az Ő ölelése intenzív a fájdalom és gyönyör minden központjában.
12. A hatodik, belső érzék lángra lobbant az Ő legbelsőbb lényétől.
13. Jómagam behajítottam a lét szakadékába.
14. A mélységbe is, megsemmisülés.
15. A magánynak legyen vége, mint mindennek.
16. Pan! Pan! Io Pan! Io Pan!

II. Március 20 – ♁ TAV, Az Univerzum Liber LXV, I fejezet

1. Én vagyok a Szív; én vagyok a Kígyó, mely körülfonja

Az értelem láthatatlan magvát.
Emelkedj, Ó Kígyóm! Most jött el az órája
Az elrejtett, kimondhatatlan szent virágnak.
Emelkedj, óh, Kígyóm; borulj ragyogó virágzásba.
Ozirisz tetemén, úszva sírkamrákban.
Anyám, húgom, önmagam szíve
A Nílusnak áldoztattál, Tifon terrorjának!
Ah, s én! A tomboló fergeteg dicsősége
Pólyál, s takar be téged őrző köntösébe
Nyugodj meg, Ó lelkem! A varázs szertefoszlik
Ahogy a pálcák égnek szegődnek, s az æónok sora változik.
Figyeld! Szépségemben néked mily' gyönyör adatott,
Óh, Kígyó, ki szívem koronáját simítod!
Figyeld! Egyek vagyunk és az idők viharai
Lenyugodnak a Nappal, s a Bogár megjelenik
Ó Bogár! A bűgösöd fájdalmas hangja
Legyen mindig a reszkető torok transza
Várom az ébredést! A felső hívását
Adonai Úrtól, Adonai Úrtól!

2. ADNI szólt V.V.V.V.V.-hez, és ezt mondta: mindig megosztottságnak kell lennie a földön.
3. Színből sok van, de a fény az egy.
4. Ezért ird azt, ami a Smaragd, Lapis-Lazuli, Amethiszt, Türkiz és Alexandrit forrása.
5. Egy másik a Topáz szavait fogja írni, a mély Ametisztét, a sötét Zafírt, és a mély Zafírt, a vér árnyalatával.
6. Ezért nyugtalan leszel.
7. Nem vagy elégedett a képpel.
8. Én, aki egy Képnek a Képe vagyok, azt mondom.
9. Ne vitatkozz a képpel, mondván: Tovább! Tovább!
Egy megülte a Koronát a Nappal és a Holddal, a nyíllal, az Alappal, és a fekete-föld csillagainak sötét otthonával.
10. Másképp nem érhetsz a Puha Ponthoz.
11. És ez nem illik a Királyi dolgokat csacsogó kontárhoz. Ó kontár! Foltold meg ezt a cipőt, hogy járhaszak! Ó király! Ha a fiad leszek, engedd, hogy a Testvéred Követével beszéljünk!
12. Aztán csend lett. A beszéd elhagyott minket egy időre.
Van ott egy fény, ami oly nehéz, hogy nem lehet fényként érzékelni.
13. A farkas foga nem olyan éles, mint az acél; de a testet sokkal finomabban hasítja.
14. Ugyan úgy, ahogy a gonosz csókok megrontják a vért, a szavaim úgy falják fel az emberi lelkeket.
15. Lélegzem, és a szellemben végtelen nyugalanság van.

16. Mint a sav, ami megeszi az acélt, vagy a rák, ami megrontja a testet, olyan vagyok én az emberi szellemnek.
17. Nem nyugszom, amíg mindent szerte nem foszlattam.
18. Mint a fény, ami elnyelettetett. Aki keveset nyel el, azt úgy hívják: fehér, csillogó. Aki sokat nyel el, úgy hívják fekete.
19. Ezért, kedvesem, legyél fekete!
20. Ó szépségem, egy Núbiai szurokmunkáshoz hasonlítalak, egy gyermekhez, kinek szemei tele vannak fájdalommal.
21. Ó te mocskos! Kutya! Ellened sírnak, mert általam szeretett vagy.
22. Örülnek, akik dicsérnek; mert az Én szemeimmel látnak téged.
23. Nem hangosan dicsérnek majd; de az éjjeliórség idején egy majd közel lopózik; és titkos szorítással szorít majd, egy majd titkon egy lila koronát tesz rád, a harmadik nagyon bátor, és az örült ajkait a tiedhez illeszti.
24. Igen! Az éj majd mindent eltakar, az éj majd mindent eltakar.
25. Régóta kerestél engem; Annyira előreszaladtál, hogy alig értelek utól.
Ó, kedves bolondom! Mily keserőséggel koronáztad napjaid emellett.
26. Most már veled vagyok, soha el nem hagylak.
27. Mert én vagyok a puha kígyózó, aki körültekeredett rajtad, arany szíveden.
28. A fejem tizenkét csillaggal lett körberakva; a testem fehér, mint a csillagok teje, fényes a láthatatlan csillagok fátylának kékjével.
29. Megtaláltam azt, amit nem lehet megtalálni; a higanyedényt.
30. Erre az útra kell terelned szolgálodat, gyakran kell vele beszélned.
31. (az írrok felnézett és sírt) Amen! Megmondtad, Uram!
32. ADNI tovább beszélt V.V.V.V.V.-hez:
33. Legyen élvezetünk az emberek sokaságában!
Formáljuk meg belőlük a gyöngyök anyjának hajóját, hogy Amrit folyóján utazhassunk.
34. Te láttad az Amaránt ama szirmát, amit Hathor édes-keskeny homloka felől fűjt a szél?
35. (A Magiszter látta ezt és örvendezett a gyönyörétől) Hallgasd!
36. (Az egyik világból örökös jajveszékelés árad.)
A leszálló szírom a kicsiknek úgy tűnt, mint ami a kontinenseiket olvasztja magába.
37. Ezért meg fogják szégyeníteni a szolgálodat, azt kérdezték: kit jelöltél ki arra, hogy megmentsen minket?
38. Fájdalmas aggodalom fogja gyötörni őket.
39. Nem fogják érteni, hogy Te és Én hajót formálunk a gyöngyök anyjából.
40. Az emberek öröme az ezüstcsillanásunk legyen, a bánatuk a kék csillanása, ezek mind a gyöngyök-anyjában.
41. (az írrok megérdemelte mindazokat. Ezt mondta:
Ó Uram (ADNI). mesterem, én fizetés nélkül hordozom a tintatartót és a tollat azért, hogy talán felkutassam ezt az Amrit folyót és úgy hajózzak rajta, mint aki belőled való. Ezt kívánom fizetségül annak cserébe, hogy a csókjaid visszhangjából részesülök.)
42. (És azonnal meg is kapta ezt.)
43. (Nem; De nem volt megelégedve vele. A szégyenbe való végtelen lefokozásért küzdött. Utána egy hang:)
44. Mindig küzdöttél. Még a teljesítményedben is a küzdelemért küzdesz – és lásd! Nem [is] teljesítesz.
45. Menj a legtávolabbi helyekre és győzz le mindent!
46. Győzd le a félelmedet és az undorodat. Aztán – teljesíts!

47. Volt egyszer egy hajadon, aki elkóborolt a kukoricásban és felsóhajtott; utána új születés szökkent szárba, egy nárcisz, és ő elfelejtette a sóhaját és a magányát.
48. Hadész hirtelen meglovagolta és elrabolta őt.
49. (az írrok megismerte a nárciszt a saját szívében, de amiért nem ért az ajkához elszégyellte magát és nem beszélt többé)
50. ADNI megszólalt, ismét V.V.V.V.V.-hez.
A föld megérett a szüretre, együk meg a szőlőjét és legyünk tőle részegek.
51. V.V.V.V.V. válaszolt: Ó Uram, galambom, a tökéletes felem, hogyan értsék ezt a szót az emberek gyermekei?
52. És Ő válaszolt neki: Nem úgy, ahogy gondoljátok. Az bizonyos, hogy ennek a rejtjelnek van valami értéke; de ki határozza meg az értéket? Hiszen folyamatosan változik, az Ő bizonyosságától függően, aki készítette.
53. És Ő válaszolt neki: Akkor nincs nálam a kulcs?
A hús testébe öltöztem, egy vagyok az örök és Mindenható Istennel.
54. Aztán ADNI mondta: a fejed, mint egy Sólyomé, a falloszod Asar fallosza, ismered a fehéret és ismered a feketét és tudod, hogy ezek egyek. De akkor miért keresed az egyenlőségük tudását?
55. És Ő válaszolt: hogy a munkám jól végezhessem.
56. És ADNI mondta: az erős arcú Kaszás megsuhintotta a kaszáját és örvendett. A bölcs ember megszámolta az izmait, lesújtott, meg nem értette, aztán szomorú volt.
Kaszáld le, és örvendj!
57. Utána az Adeptus örült és felemelte a kezeit.
Figyeld! földrengés, pestis, és terror a földön!
Lezavarni azokat, akik a magas helyeken ellensúlyoztak, éhínség a sokaságra!
58. És a szőlő megérett, bőven jutott a szájába belőle.
59. Lilára festette a szád, a Briliáns. ADNI ajkainak fehér dicsőségével.
60. A szőlő habja olyan, mint a tenger vihara; a hajók remegnek és reszketnek, a hajó ura fél.
61. Ez a te részegséged, Ó Szent, és a szelek elfűjják az írrok lelkét a boldog kikötőbe.
62. Ó Uram Istenem! Legyen a kikötő kitesztítva a vihar haragjával! Hadd fesse be a szőlő habja a lelkem a te fényeddel!
63. Bacchus megöregedett, és akkor Szilenusszá vált. Pán mindig Pán volt és mindig az lesz az Eónokon át.
64. Méregtelenítsd azt, ami belül van, Ó szeretőm, ne azt, ami kívül van.
65. Így mindig – ugyanaz marad! Céloztam az Istenem csupasz pálcájával és célba találtam, igen, célba találtam.

III. Március 21 – ♀ SHIN, Az Aeon:
Liber LXV, IV. fejezet

1. Ó kristály szív! Én, a kígyó megölellek; a Közeppontra irányítom fejem, szeretett Istenem.
2. És ahogyan Methylene zengő, szél söpörte magasságaiban valami istenszerű-asszony félredobja a lantot, és a hajfürtjei úgy lángolnak, mint valami sugárkoszorú, ami a teremtés nedves szívébe szökkent, miként én, Ó Uram Istenem.
3. Egy kimondhatatlan szépség van a romlottság ezen szívében, ahol a virágok lángolnak.
4. Ah Én! A gyönyörödnek szomszédja eltorvasztotta ezt a torkot, ezért nem tudok énekelni.
5. Készítetek magamnak egy kicsiny csónakot a nyelvemmel és felfedezem az ismeretlen vizeket. Megeshet, hogy az örökös só édességgé változik, így az életem nem lesz többé szomszédzás.
6. Ó, te ittál a vágyaid tengeréből, közel vagy az örülethez! A kínzás egyre csak erősebb lesz, ahogy iszol, de te így is iszol. Gyere fel a tiszta vizű patakokon; várni fogok rád a csókjaimmal.
7. Mint a bezoár-kő, ami a tehén gyomrában található, olyan a szeretőm a szeretők között.
8. Ó édes fiúcska! Hozd ide a hideg végtagjaidat! Had üljünk egy kicsikét a gyümölcsösben, míg le nem megy a nap! Lakomázzunk a hús pázsiton! Hozzatok bort, ti szolgák, hogy a fiú arca kipirulhasson!
9. A halhatatlan csókok kertjében, Ó te Brillións, ragyogj! Legyen a szád egy ópiumpipacs, hogy az az egy csók legyen a végtelen álmom és világosságom, Shi-Loh-am álma.
10. Álomban kristálytisztán láttam az Univerzumot, egyetlen szemcse nélkül.
11. Rongyázó nincstelenek állnak a kocsmájtájában és a borítottas tetteikről csacsognak.
12. Rongyázó nincstelenek állnak a kocsmájtájában és becsmérik a vendégeket.
13. A vendégek a gyöngy-anyjának kerti fotelein enyelegnek. A bolond ember zajja rejtve marad előttük.
14. Csak a kocsmáros félt, hogy a király kegye ne hogy elvetessen tőle.
15. Így beszélt a Magister, V.V.V.V.V. ADNI-hoz, istenéhez, miképpen együtt játszottak a csillagfényben a mélyfekete tavacska ellen, ami a Szent Házban, a Szent Helyen van a Legszentebb Oltára alatt.
16. De ADNI nevetett és még könnyedebben játszott.
17. Akkor az írnok jegyzetelt, és boldog volt. De ADNI nem félt a Mágustól és annak játékától. Hiszen ADNI volt, aki ezeket a trükköket tanította a Mágusnak.
18. És a Magister belépett a Mágus játékába. Amikor a Mágus nevetett, ő is nevetett; úgy ahogy az embernek ezt tennie kell.
19. És ADNI mondta: behálóztál a Mágus hálójával. Ezt finomat mondta, hogy próbára tegye.
20. De a Magister megadta a Tekintély jelét és visszanevetett rá: Ó Uram, szerelmem, pihentek valaha ezek az ujjak a fürtjeiden, vagy valaha elfordultak-e ezek a szemek a Te szemeidtől?
21. És ADNI túlzóan gyönyörködött benne.
22. Igen, mesterem, te vagy a Szeretett által szeretett, a benu-madár Fiolábanban lett felállítva és nem hiába.

23. Én, aki Ahathor papnője voltam, örvendezek a szerelmedben. Emelkedj, Ó Nílus Istene, fald fel a menny tehenének Szent Helyét. Sebek, a Nílus vizében tanyázó igya fel a csillagok tejét!
24. Emelkedj kígyó, Apep, Te vagy ADNI a Hőn Szeretett! Te vagy a kedvesem és az uram, és a Te mérged édesebb, mint Isis csókja, az istenek anyjáié.
25. Mert Te vagy Ő (He)! Igen, lenyeled Asit és Asart, és Ptah gyermekeit. Mérgeket spriccelsz előre, hogy elpusztítsd a Mágus munkáját. Csak a pusztító nyelhet el Téged; megfeketítéd a torkát, ahol a szelleme lakozik, Apep kígyó, de szeretlek Téged!
26. Istenem! A titkos fogad hadd marjon bele a titkos kicsi csont velejébe, amit Hoor-Ra bosszújának napjára tartogattam. Khep-Ra szárnyas bogarának szárnyai hallassák hangjukat! A nappal és éj sakáljai üvöltsenek az idő vadonjában! Dőljenek az univerzum tornyai és az örök siessenek el! Mert az Uram felfedte magát óriáskígyóként, és a szívem az Ő Testének vére.
27. Olyan vagyok, mint Korinthos szerelemtől-beteg kurtizánja. Királyokkal és kapitányokkal játszottam és szolgálommá tettem őket. Mára én lettem a Halál áspiskígyójának játéka; ki fogja elveszteni a szerelmünket?
28. Kimerítő, kimerítő! Mondta az írrok ki fog elvezetni a mesterem Elragadtatásának színe elé?
29. A test kimerült és a lélek fájdalmasan kimerült és az álom lecsukja a szemhéjaikat; mindig volt az eksztázis tudatának lakhelye, ismeretlen, azt tudtuk, hogy a léte bizonyos. Ó Uram, légy a segítőm, vigyél a Hőn Szeretett gyönyöréhez.
30. A Hőn Szeretett házához jöttem, és a bor olyan volt, mint a tűz, ami zöld szárnyakon repült ki a vizek világához.
31. Éreztem a természet piros ajkait és a tökéletesség fekete ajkait. Mind a nővérek, kisöccsükként cirógattak. Felékesítettek, mint egy menyasszonyt, kiállítottak a Házasságod termébe.
32. Elmenekültek jöttedre, Ó Istenem; magányos voltam előtted.
33. Reszkettem jöttedre, Ó Istenem, hiszen a hírnököd szörnyűbb volt, mint a Halálcsillag.
34. Az erődön állt a Gonosz heves formája, az üresség Irtózata; rettenetes szemei akár a mérgezett kutak. Állt, és a szoba megromlott; a levegő búzlott. Ő egy régi eldeformálódott hal volt, ami jobban rejtve volt, mint Abaddon ágyú.
35. Beborított démon csápjaival; igen, a nyolc félelem lett úrrá rajtam.
36. De a Magister édes olajával lettem felkenve; kicsúsztam az ölelés alól, mint egy kő a gyermek parittyájából az erdős vidéken.
37. Puha és kemény voltam, mint az elefántcsont; az irtózat nem tartott sakkban. Aztán a jöttük szelének hangjára mindent szertefoszlattott, majd a nagy üresség abyssza kibontakozott előttem.
38. Által a hullámtalan tengeren a kapitányakkal és a vendéglátóikkal hajóztál; a Kocsijakkal, lovasaikkal, és lándzsáikkal utaztál keresztül a kéken.
39. Mielőtt láttalak volna, Te már velem voltál; átdöftél a csodálatos lándzsáddal.
40. Megsebesültem, mint egy madár a mennydörgő villámcsapásától; megszórtak, mint egy tolvajt a kert Ura.
41. Ó, Uram, hajózzunk a vér tengerén!
42. Mély romlottság van a kimondhatatlan gyönyörben; ez a generáció romlottsága.
43. Igen, noha a virág a napfényben hullámozik, a gyökere mélyen van a föld sötétjében.
44. Dicséret neked, Ó gyönyörű sötét föld, te vagy az anyja tízezer és tízezer virágnak.
45. És láttam Istenem, és az ő képe ezerszer fényesebb volt, mint a villám; De a szívében láttam a lassút és sötétet, gyermekei (hímnem) megrontóját.
46. A magasságban és mélységben, Ó gyönyörűm, semmi van, valóban, egyáltalán nincs semmi, ez így külön, és tökéletesen a Te gyönyörödnek van formálva.

47. Fény rugaszkodik fénynek, és mocsok a mocsoknak; büszkeséggel az egyik lenézi a másikat.
48. Ó Örökkévalóság napja, a hullámod törjön habtalan zafír dicsőségbe a dolgos teremtésünk korallzátonyán.
49. Csillogó fehér homokból készítettünk egy gyűrűt, bölcsen belehintjük a gyönyörű Óceán közepébe.
50. Hadd virágozzanak a ragyogó pálmák a szigetünkön; meg kéne ennünk a gyümölcsöket és boldognak lennünk.
51. De nekem a kéjtelgő víz, a nagy kézmosdás, a lélek szertefoszlata a visszhangzó mélységben.
52. Van egy kisfiam, ki olyan, mint egy kéjenc kecske; a lányom olyan, mint egy kifejtetlen sas fióka, uszony kellene nekik, hogy úszhassanak.
53. Úszhatnának, Ó Szerelemem, messzire úsznának a lényed meleg mézében; Ó áldott, Ó szépség fia!
54. A szívemet körbefonja a kígyó, ami megrontotta saját csavarodását.
55. Hol lesz már a Vég, Ó kedvesem, Ó mikor lesz teljesen elnyelve az Úr és az Univerzum?
56. Nem! Ki rontaná meg a végtelent? Ki csinálná vissza a kezdet Hibáját?
57. Úgy sírsz, mint egy fehér macska az Univerzum tetején; Nincs senki, aki válaszoljon Neked.
58. Olyan vagy, mint egy magányos oszlop a tenger közepén; nincs senki, aki látna téged, Ó Te, aki láttál mindent!
59. Elájulsz, elbuksz, írsz; sírta egy elhagyott Hang. De én megtöltöttelek téged egy borral, minek fűszerét nem ismered.
60. Rendelkezésre kell, hogy álljon a régi végtelen messzeségben gördülő szürke szféra embereinek, hogy lerészegedhessenek; Úgy kell kortyolniuk a bort, mint egy kutya, aki a városon sebesen átvágtató lovas lándzsája által átszúrt kurtizán vérével lefetyeli.
61. Én is a Sivntag Lelke vagyok; a homok pusztaságában kell keresned.
62. A jobb kezében a Hatalmas Úr és tisztesség; a bal kezében egy nő fátyolban és aranyban, csillagokkal a hajában. Messze fogsz vándorolni a pestis és a gonosz földjére; le kell táboroznod az elfeledett örült város melletti folyónál; ott találkozni fogsz velem.
63. Ott majd megteszem a szokásomat; mint egy menyegzőre, felékesítve és felkenve fogok érkezni; ott lesz az Elhálás beteljesítve.
64. Ó kedvesem, én is várom a kimondhatatlan óra ragyogását, amikor az univerzum olyan lesz középen a szerelmünk sugarának, mint egy övzsinór, kiterjesztve az Örökkévaló által megengedett határon túlra.
65. Utána, Ó szív, Én a kígyó teljesen felfallak téged; igen, teljesen felfallak téged.

IV. Március 22 – 𐌹 RESH, A Nap

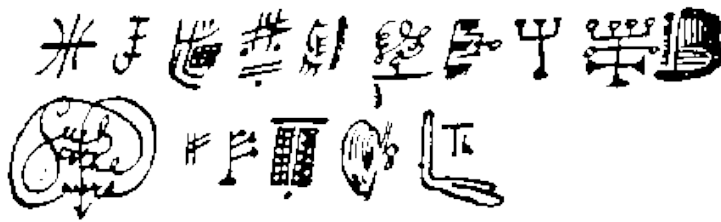
Liber VII, IV. fejezet

1. Olyan vagyok, mint egy leány, aki tiszta kád friss vízben fürdözik.
2. Ó Istenem! Sötétnek és kívánatosnak látlak, ahogy átemelkedsz a vizeken, mint az arany füst.
3. Te összességében aranyból vagy, a hajad, a szemöldököd és a tündöklő arcod; egészen az ujjaidig és a lábujjaidig te egyetlen rózsás arany-álom vagy.
4. Mélyen a Szemeidbe, amik aranyból vannak, beleszökken a lelkem, mint egy arkangyal, ahogy a napot fenyvegeti.
5. A szavaim átsuhannak és átsuhannak Rajtad; kristályholdak szűrődnek át a testeden, melyek az ovális szemeid mögött rejtőznek.
6. Mélyebbre, annál is mélyebbre. Zuhanok, még az egész univerzum is alázuhan az Évek mélységébe.
7. A végtelen hív; Az Urak hívnak; a Szó világa vár ránk.
8. Hagyd abba a beszédet, Ó Isten! Erősítsd meg a végtelen eb-fogait ebben a torkomban!
9. Olyan vagyok, mint egy sebesült madár, aki körbe-körbe lebeg
10. Ki tudja, hol kell lezuhannom?
11. Ó áldott! Ó Isten! Pustítóm!
12. Hadd zuhanjak, [hadd zuhanjak] le, messzire, magányosan!
13. Hadd zuhanjak!
14. Se pihenés sincsen, Édes Szív, tartogasd a királyi Bacchus ringására, ki a Legszentebb combja.
15. Pihenés csak a csillagok mennyezete alatt van.
16. Uranosz leszidta Eroszt; Marsziasz leszidta Olimposzt; én leszidtam a szeretőmet az ő napsugár sörényével; talán ne énekeljek?
17. Ne az én csodálatos kántálásom hívja körém a fa-isteneket, kiknek teste csillognak a holdfénytől és méztől és mirhától való felkentségtől?
18. Imádattal telik vagytok szeretőim; haladjunk hát tovább a leghomályosabb völgybe.
19. Lesz ott egy lakoma mandragórán és vad fokhagymán.
20. Ott a Szeretett majd részesít minket a szent bankettből. A kukorica szürke süteményeiben megízleljük majd a világ ízét és erők leszünk.
21. A halál rettenetes és vörös kupájából a világ vérét isszuk, és részegek leszünk!
22. Ohé! A dal IAO-nak, a dal IAO-nak!
23. Jöjj, had énekeljünk neked, láthatatlan Iacchus, diadalmas Iacchus, kimondhatatlan Iacchus!
24. Iacchus, Ó Iacchus, Ó Iacchus, légy hozzánk közel!
25. Aztán jött az idő, mikor minden idők tekintete elsötétült és az igazi fény ragyogott a távolba.
26. Volt ott még egy bizonyos sírás egy ismeretlen nyelven, melynek élessége felkavarta a lelkem nyugodt vizeit. ezért a lelkem és a testem meggyógyult betegségeiből, ön-ismeret.
27. Igen, egy angyal zavarta fel a vizeket.
28. Ez volt az ő kiáltása: IIIIOOShBThIO-IIIAMAMThIBI-II.
29. És nem is énekeltem ezt ezerszer egy estén, ezer estével azelőtt, mielőtt Te eljöttél lángoló Istenem és átszúrtál a lándzsáddal. A skarlát köpenyed feltárta a mennyek egészét és az Isten azt mondta: Minden lángol, ez a vég.
30. És ráhelyezted az ajkad a sebre és millió tojást szívált ki belőle. És az Anyád ült rájuk, és Lásd! csillagok és csillagok és végső dolgok ahol a csillagok olyanok, mint az atomok.

31. Aztán láttalak Téged, Ó Istenem, úgy ültél, mint egy fehér macska a lugas megmunkált kerítésén; a forgó világok zúgása nem volt más, mint a te élvezeted tárgya.
32. Ó fehér macska, a szikrák elszállnak a bundádtól! Ropogsz, ahogy széthasítod a világokat!
33. Többet láttam belőled a fehér macskában, mint amennyit az Aeónok Víziójában láttam.
34. Ra csónakjában utaztam, de a látható Univerzumban sehol nem találtam hozzád foghatót.
35. Olyan voltál, mint egy szárnyas fehér ló és a végtelenségig versenyeztem az Istenek Urával szemben.
36. Még mindig versenyzünk!
37. Olyan vagy, mint egy hópehely, mely a fenyőruhába bújtatott erdőre hull.
38. Egy pillanatra elvesztél a „hasonló” és a „különböző” kietlenségében.
39. És láttam a szépséges Istent a hóvihar hátán – és Te voltál Ó!
40. És olvastam egy nagy Könyvben.
41. Ősi bőrre írták arany betűkkel: „Verbum fit Verbum”.
42. Ezen felül Vitriol és a Főpap neve

V.V.V.V.V.

43. Mindezek tűzben forogtak, csillagtűzben, ritka és messzi és teljesen magányos – mint Te meg Én, Ó elhagyatott lélek, Én Istenem!

44. Igen és az írás jól van így.
Ez az a hang, ami megrázta a földet.
45. Nyolc alkalommal kiáltott fel, és nyolccal és nyolccal számlálom a kegyeidet, Ó, Te Tizenegyrétű Isten 418!
46. Igen, és sokkal többel is, a tízzel és a huszonkét iránnyal és még a piramis egyenesével is – így leszel hozzám kegyes.
47. Ha megszámlálom őket, ezek Egyek.
48. Tökéletes a Te szerelmed, Ó, Uram! A sötétség fedett fel Téged és Ó, aki a liget szörnyűségében tapogatózik, talán elkaphat Téged, úgy, mint, ahogy egy kígyó lecsap egy énekesmadárra.
49. Elkaptalak Téged, puha rigóm; olyan vagyok, mint a smaragd-anyjának sólyma. Az ösztönöm segítségével fogtalak el, hiszen a szemeim elesnek a Te dicsőségedtől.
50. Ezek ostoba népe csupán. A sárga homokon látom őket, mindegyik Tíriai lilába öltözött.
51. A ragyogó Istenüket hálóan húzzák a partra; tüzet raknak a Tűz istenének és megszenleletlen szavakat ordítanak, még olyan félelmetes átkokat is, mint „*Amri maratza, maratza, atman deona lastadza maratza maratza – marán!*”
52. Utána megsütik a ragyogó istent és egészben nyelik le.
53. Ezek gonosz népek, Ó szépséges fiú! Hadd lépjünk át a Túlvilágra.
54. Hadd formáljuk magunkat egy kívánatos csalétekké, vonzó formájúvá!
55. Olyan leszek, mint egy ragyogó meztelen nő elefántcsont mellekkel és arany mellbimbókkal; az egész testem olyan lesz, mint a csillagok teje. Kéjelgő leszek és Görög, Délosz kurtizánja, az instabil szigeté.
56. Te olyan leszel, mint egy apró vörös kukac a horgon.

57. De Te meg én hasonló halakat fogunk fogni,
58. Utána olyan leszel, mint egy csillogó hal, aranszínű háttal és ezüst hassal: Én olyan leszek, mint egy erőszakos gyönyörű férfi, erősebb, mint két megsebzett bika, a Nyugat embere, ki egy nagy zsák értékes drágakövet cipel egy boton, ami nagyobb mindenek tengelyénél.
59. És a halat fel fogjuk áldozni Néked és az erős férfit keresztre feszítjük nekem, és Te meg én Megcsókoljuk egymást, hogy jóvátegyük a kezdet hibáját, Igen, a kezdet hibáját.

V. Március 23 – ☾ QOPH, A Hold:
Liber VII, VI fejezet

1. Te egy papnő voltál a Druidák közt, Ó Istenem és ismertük a Tölgy erejét.
2. Készítettünk magunknak egy templomot kövekből az Univerzum képmására, akkor is, ha te mindezt nyíltan hordozod, én pedig elrejtve.
3. Ott pedig rengeteg csodálatos dolgot cselekedtünk éjfélkor.
4. A fogyó holdnak megfelelően dolgoztunk.
5. Hallottuk a síkságon a farkasok kegyetlen vonyítását.
6. Válaszoltunk; együtt vadásztunk a falkával.
7. Eljöttünk egy új Kápolnába is, te pedig elhordtad a Szent Grált a Druida ruhád alatt.
8. Titkon és lopakodva ittunk a meghatározó Szentségből.
9. Aztán egy szörnyűséges betegség sújtott a szürke föld népére; és örvendtünk.
10. Ó Istenem, fedd fel a dicsőségedet.
11. Jöjj, mint egy tolvaj, és lopjuk el a Szentséget!
12. A ligeteinkben, a kolostori celláinkban, a boldogságunk méh-celláiban, had igyunk, had igyunk!
13. Ez az a bor, aminek tinktúrája mindent befest a csalhatatlan arannyal.
14. Ezekben a dalokban mély titkok vannak. Nem elég hallani a madarat; ahhoz, hogy élvezhesse a dalt, madárnak kell lennie.
15. Én vagyok a madár és te vagy a dalom Ó én dicső, szökkenő Istenem.
16. Megtestesülsz a csillagokban, egymás mellett hétszer vezeted át a konstellációkat a Semmi-ség cirkuszán.
17. Ó te Gladiátor Isten!
18. Én a hárfámon játszom, Te a lángokkal és szörnyekkel küzdesz.
19. Te élvezetedet leled a zenében és én pedig a csatározásban.
20. A Császár szeret Téged és Engem.
21. Lásd! meghívott minket a birodalmi pódiumra.
22. Az éj úgy száll le, mint egy csillogó palást a hercegről a szolgára.
23. Ő felemel egy szabad embert!
24. Vesd hát próféta, a köpenyed ezen szolgákra!
25. Egy hatalmas éj, kicsiny lángok benne; de szabadság legyen a szolgának jussa, hogy a dicsősége mindent magába foglaljon.
26. Így pedig lementem a nagy, szomorú városba.
27. Ott a halott Masselina méregre cserélte koronáját a halott Locustától; ott állt Caligula és lesújtott a feledés tengereire.
28. Ki voltál te, Cézár, aki ismerte Istent egy lóban?
29. És lásd hát! láttuk egy Szász fehér lovát a földbe temetve.; és láttuk a Tengerek Lovait amik az öreg szürke földön lángoltak, és az orrlyukaik habja megvilágosított minket!
30. Ahh! Ah! De én szeretlek téged, Isten!
31. Olyan vagy, mint a hold a jégvilágon!
32. Olyan vagy, mint a legtávolabbi havak a tigrisek földjének felégetett házain.
33. Csönddel és beszéddel imádlak téged.
34. De minden hiába.
35. Csak a némaságod és a beszéded szeret engem megfelelően.
36. Sírás, Ó szürke föld népe, megittuk a borotokat és otthagytunk titeket a keserves sөpredéknek.
37. De mindebből mégis lepárlunk nektek egy likórt, ami az Istenek nektárján is túl van.
38. A Fűszer és arany világa számára van egy értéke a tinktúránknak.
39. A piros porunk számára a kivetülésünk túltesz minden lehetőségen.

40. Kevés ember van ott; elegen vannak.
41. Tele leszünk kupa-hordozókkal, és a bor nincs kimérve.
42. Ó édes Istenem! mily' lakomát bocsátottál rendelkezésünkre.
43. Nézd a fényeket, a virágokat és a leányokat!
44. Kóstold meg a borokat, a nyalánkságokat és a ragyogó húsokat!
45. Lélegezd be a parfümöket és azon kicsiny isteneket, kik olyanok, mint a fa-nimfák, mik az orrlyukakban laknak!
46. Érezd az egész testeddel a lágyságot, ami olyan, mint a márvány hűvössége és a nagylelkű melegségét a napnak és a szolgáknak!
47. Hadd informálja a Láthatatlan minden szétválasztó energia felemésztő fényét.
48. Igen! az egész világ szétválasztatott, mint az öreg-szürke a fa a villám által!
49. Jöjjetek, Ó istenek és lakomázzunk.
50. Te, Ó kedvesem, én meg nem szűnő Veréb-istenem, megkönnyebbülésem, vágyam, megtévesztőm, Jöjj és ciripelj a jobb kezemben.
51. Ez Al A' emlékének története a papban, igen, Al A' [története] a papban.

VI. **Március 24 –** **TZADDI, A Császár**
Liber Tzaddi vel Hamus Hermeticus

0. A Beavatás Urának nevében, Ámen.
1. Mint egy héja repülök és szállok alá: a smaragd-anyagból valóak a nagyokat csapkodó szárnyaim.
2. Leccsapok a fekete földre; és zöldbe borul az eljövetelemre.
3. Föld Gyermekei! örvendjetek! túlnyomóan örvendjetek; hiszen a megváltásotok a kezetekben van.
4. A Fájdalom vége eljő; elragadlak titeket az én kimondhatatlan örömömbé.
5. Meg foglak titeket csókolni és elviszlek titeket az esküvőre: tálalni fogok nektek egy lakomát az öröm házában.
6. Nem foglak titeket megszidni, sem szolgasorsba taszítani.
7. Azt javaslom ne forduljatok el a kéjsóvár útjaitokról, a lustaságotoktól, a balgaságaitoktól.
8. De én örömet hozok az élvezetetekbe, békét a bágyadtságotokba, bölcsességet a balgaságotokba.
9. Minden, amit tesztek rendben van, hogyha örömtöket lelitek benne.
10. Én a bánat ellen vagyok. A kimerültség ellen, mindaz ellen, ami szolgasorsba akar titeket taszítani.
11. Megtisztító bort öntök nektek, olyat, amely megkönnyebbülést hoz a napfelkeltekor és a napnyugtakor.
12. Jöjjetek velem és mindet megadok nektek, amire a földön vágytok.
13. Mert én azt adom, amihez képest a Föld és annak élvezeti árnyékok csupán.
14. Elszállnak, de az örömöm egészen a végsőkig kitart.
15. Elrejtettem magam egy maszki mögé: Én egy fekete és szörnyűséges Isten vagyok
16. A félelmet meghódító bátorsággal kell hozzám közelítenetek; le fogjátok hajtani a fejeteket az oltáromra, a kard suhintására számítva.
17. De a szerelem első csókja fog az arcotokról sugározni; és minden és minden [belőlem származó] sötétség és rémület átváltozik fényé és örömmé.
18. Csak azok buknak majd el, akik félnek! csak akik annyira meghajlították a hátukat a szolgaság igájának, csak őket fogom megvetni.
19. De ti, akik felülmúlták a törvényt; te, akik meghódították finom értelemmel vagy erővel, titeket foglak magammal vinni, még én is magammal foglak titeket vinni.
20. Nem kérek tőletek semmilyen oltáráldozatot; Én vagyok az Isten, aki mindent megad.
21. Fény, Élet, Szerelem, Erő, Fantázia, Tűz, ezeket hozom el neked; a kezeim tele vannak ezekkel.
22. Öröm van a ki-igazításban, öröm van az utazásban, öröm van a célban.
23. Csak amikor szomorúak vagytok, kimerültek, vagy mérgesek, vagy kellemetlenül érzitek magatokat, akkor tudjátok, hogy elvesztettétek az aranyfonalat. A fonalat, amellyel élvezetlek titeket Eleuszisz ligeteinek szívébe.
24. A tanítványaim büszkék és gyönyörűek; erősek és gyorsak, úgy uralják az útjukat, mint a nagy hódítók.
25. A gyengék, a bátortalanok, a tökéletlenek, a gyávák, a szegények, a siránkozóak, -- ezek az én ellenségeim, azért jöttem, hogy elpusztítsam őket.
26. Ez egyébként együttérzés: a betegségeknek a vége a földön. A füvek kinövése: a virágok locsolása.
27. Ó gyermekeim, sokkal szebbek vagytok a virágoknál: nem szabad elhervadnotok az évszakok változásával.

28. Szeretlek titeket. meg foglak titeket locsolni a halhatatlanság isteni harmatával.
29. Ez a halhatatlanság nem hiú remény a síron túlra: és a gyönyör biztos tudatállapotát ajánlom nektek.
30. Egyszer ajánlom nektek a földön; egy órával az előtt, mikor a csengő megszólaltatik, velem lesztek abban a lakhelyben, ami tól van a Romláson.
31. De megadom nektek a földi hatalmat és örömet; vagyont, egészséget és napok sokaságát. Imádat és szerelem fog a lábaitokba kapaszkodni és a szívetek köré fonódni.
32. A szátok meg fogja kóstolni az ínycsiklandozó bort — Iacchus borát. El fogja érni eme Gyönyörű Isten csókjait is.
33. Felfedek nektek egy nagy titkot. A magasság és mélység fátylai között álltok.
34. Mindkettőben egy Társ vár rátok; és ez a Társ ti magatok vagytok.
35. Nem lehet más társatok.
36. Sokan felemelkedtek bölcsen. Azt mondták „Kutasd az örök aranyszínű hely ragyogó képmását és egyesítsd magad vele.”
37. Sokan felemelkedtek balgán. Azt mondták „Ereszkedj le a sötéten ragyogó világba és házasodj az iszap vak Lényeivel”
38. Én, aki túl vagyok a Bölcsességen és a Balgaságon azt mondom, emelkedj fel és érd el mindkét házasságot! Egyesítsd magad mindkettővel!
39. Vigyázz, vigyázz, azt mondom, ha az egyiket keresed csupán, elveszíted a másikat.
40. Az Adeptusaim egyenesen állnak: a fejük a mennyek felett, a lábaik a poklok alatt vannak.
41. De midőn az egyik természetéből adódóan az Angyalhoz vonzódik, a másik pedig a Démonhoz, erősítse az első az alsóbb kapcsolatot, a másik ragaszkodjon jobban a felső kapcsolathoz.
42. Így lesz az egyensúly tökéletes. Segíteni fogok a tanítványaimnak; minél gyorsabban elérik ezt a kiegyensúlyozott hatalmat és örömet, annál jobban fogom őket erőltetni.
43. Cserébe pedig ők ezen a Láthatatlan Trónon ülve fognak beszélni; a szavaik felvilágosítják a világokat.
44. A fenség és erő mesterei lesznek; gyönyörűek és örömteliek; a győzelemben és ragyogásba öltöznek; a biztos alapon fognak állni; a királyság az övék lesz, igen, a királyság az övék lesz.

A Beavatás Urának nevében. Ámen.

VII. Március 25 – ☞ PEH, A Torony

Liber VII, I fejezet

1. Ó, Istenem, hogy szeretlek Téged!
2. A fenevad csillapítatlan éhségével vadászok rád az Univerzumban.
3. Ott állsz, ahol mindig a csúcson, valami erőd-város szélén. Egy fehér madár vagyok és rád ülök.
4. Te vagy a Szeretóm. Egy nimfának látlak téged, aki fehér, hajlékony végtagjait nyújtóztatja.
5. Mohán heverészik; nincs más csak ő:
6. Te nem Pán vagy?
7. Én Ő vagyok. Ne beszélj, Istenem! Hadd legyen a munka Csöndben bevégezve.
8. Legyen a fájdalom sírása megtestesülve egy fehér őzborjában, hogy beszaladhasson az erdőbe.
9. Te egy kentaur vagy, Ó Istenem, a lila-virágoktól, mik koronáznak téged egészen a lópatáidig?
10. Keményebb vagy, mint az edzett acél; nincs gyémánt rajtad kívül.
11. Nem én termeltem ki ezt a testet és lelket?
12. Egy törrel a torkomban kérem meg a kezed.
13. A csorgó vérem csillapítsa a vérszomjodat, Ó Istenem.
14. Egy kicsi fehér nyúl vagy az odúd Éjszakájában.
15. Hatalmasabb vagyok, mint a róka és a lyuk.
16. Add nekem csókjaidat, Ó Istenem!
17. Egy villám jött és felnyalta a kis birkanyáját.
18. Van ott egy nyelv és egy láng; látom azt a tridentet, miként átalsétál az óceánon.
19. A Főnix birtokolta fejként; alul van két villa. Átdöfik a romlottat.
20. Átdöflek téged, ha nem vigyázol, Ó kicsi, szürke isten.
21. Szürkétől az aranyig; az aranytól addig, ami Ophir aranyán is túl van.
22. Istenem! de én szeretlek Téged!
23. Miért suttogtál oly kétértelmű dolgokat? Féltél tán, Ó kecske-patás, Ó szarvas, Ó villámlás oszlopa?
24. A villámból gyöngyök hullnak; a gyöngyökből a semmi fekete szemcséi.
25. Mindent egyre alapoztam, az egyet a semmire.
26. Az éterben lebegve, Isten, Ó istenem!
27. Ó te hatalmas leplezett napja a dicsőségnek, vágd le ezeket a szemhéjakat!
28. A természetnek ki kell halnia; Ő (she) elrejtett, félelemmel zárva le szemhéjaimat Ő elrejtett engem a Pusztulásomtól, Ó Te, nyitott szem.
29. Ó örökké-síró!
30. Ízisz nem az anyám, és én sem vagyok Ozírisz, de a vérfertőző Hórusz, kit Tüfonnak adtak át, hogy talán legyek!
31. Ott gondoltam; és a gondolat gonosz.
32. Pan! Pan! Io Pan! ennyi elég.
33. Ne zuhanj a halálba, Ó lelkem! Gondold azt, hogy a halál egy ágy, amibe belezuhansz!
34. Ó, hogy szeretlek téged, Ó Istenem! Kiváltképp, van ott egy a végtelenből párhuzamosan nyúló megállíthatatlan fény, aljasul elhajlott ezen elme homályában.
35. Szeretlek! Szeretlek! Szeretlek!
36. Egy gyönyörű dolog vagy, mi fehérebb mint egy nő, aki ezen vibrálás oszlopában van.
37. Függetlenül lövök fel, mint egy nyíl és belőlem lett a Fent.
38. De ez a halál és máglya lángja.

39. Emelkedj fel a máglya lángjában, Ó lelkem! Az Istened olyan, mint hideg üressége a legtávolabbi mennyeknek, ahova kicsiny fényed sugárzod.
40. Amikor megismersz, Ó üres Isten, akkor a fényem teljesen kialszik majd a Te hatalmas N.O.X.-odban.
41. Mi lennél Te, Istenem, amikor abbahagynék szeretni Téged?
42. Egy féreg, egy semmi, aljas gazember!
43. De Ó, Szeretlek Téged!
44. A Lent kosarából milliónyi virágot szórtam a lábad alá, felkentelek Téged és a Pálcádat olajjal, vérrel és csókokkal.
45. Lángolásom Életre hívta márványodat – ajj! halálba!
46. Szád bűzétől súlytattam, mely nem ivott soha bort, csak életet.
47. Miképpen fehéríti az Univerzum párája az ajkakat!
48. Ahh! a Tökéletes Anya csillagainak csörgedező folyama, tűnj el!
49. Én vagyok Ő, minden ember Szüze, akinek el kell jönnie.
50. Egy fiú vagyok előtted, Ó szatír Isten!
51. Végre kell hajtanod a gyönyör büntetését – Most! Most! Most!
52. Io Pan! Io Pan! Szeretlek! Szeretlek!
53. Ó istenem, könyörülj!
54. Most! Most vége! Halál.
55. Hangosan kiáltottam a szót – és ez egy hatalmas varázs, ami megkötötte az Univerzumot; Az a kántálás, ami feloldja a megkötést; igen, ami feloldja a megkötést.

VIII. Március 26 – ♄ A'AYIN, Az Ördög
Liber A'ash vel Capricorni Pneumatici

0. Isten Bütykös Tölgye! Ágaid között fészkel a villámlás! Fölötted lóg a Szemtelen Súlyom!
1. Átkozott vagy és fekete! Teljesen elhagyatott vagy a hanga bozótosban.
2. Fel! Veres felhők vannak feletted! Ez a vihar.
3. Egy lángoló seb van az égen.
4. Fel.
5. A vihar markához taszítottál eónok és eónok és eónok idejére. De nem engedted az életed; nem zuhansz le.
6. Csak a végén fogod odaadni az életed, amikor a nagy Isten F.I.A.T. elfoglalja trónját a Velünk-Leszel napján.
7. Hiszen két dolog bevégeztetett és egy dolog elkezdődött. Ízisz és Ozírisz átadatott, hogy vértfertőzzenek és megtörjék házasságukat. Hórusz háromszor szökken elő anyja méhéből. Harpokrátész, a testvére el van benne rejtve. Széth az ő Szent Szövetsége, amit be fog mutat M.A.A.T. nagy napján, és ez az A.'A.'. Templom Mestere által van értelmezve, kinek neve Igazság.
8. Ebben ismertté válik a mágikus erő.
9. Olyan, mint a Tölgy, ami megkeményíti önmagát és fellép a vihar ellen. Időjárás által vert, sebhelyes, magabiztos, akár a hajókapitány.
10. De úgy feszül, akár a kopó a pórázon.
11. Büszkeség és elmélyültség van benne, Igen, és vidámság!
12. Viselkedjen így a mágus az ő idézésében.
13. Üljön le és idézzen; szedje össze magát ezekben az erőkben; dagassza aztán magát a megfeszülésének határáig. Tolja hátra a kapucniját és fixálja a baziliskusz szemét a démon szigillumán, utána lökje el az erőt magától fel és le, mint egy szatír az ő némaságában, amíg a szó ki nem szakad a torkából.
14. De utána ne essen össze a fáradtságában, akkor sem, ha a nagyság tízezerszer nagyobb az emberénél; hiszen ami most elöntötte őt az az Univerzum Genitor-Genetriksének végtelen kegyelme, ahol is ő az edény.
15. Ne téveszd meg magad. Könnyű felismerni és elkülöníteni az élő erőt, a holttól. Nem könnyebb ettől megállapítani melyik kígyó élő és melyik halott.
16. A fogadalmakról. Légy önfejű és ne légy önfejű. Értsd meg, hogy a Yoni hajlékonysága egyenlő a Lingam meghosszabbodásával. Te mindkettő vagy, és az esküd csak a szél suhogása a Meru hegyen.
17. Most imádnod kell engem, aki vagyok a Szem és Fog. A kecske és a Lélek, a Teremtés Ura. Én vagyok a Szem a Háromszögben, az Ezüst Csillag, amit most imádsz.
18. Én vagyok Baphomet, a Nyolckrétű szó, ami kiegyensúlyoztatik a Hárommal.
19. Nincs olyan tett vagy szenvedély, ami nem az én dicsőségem himnusza.
20. Minden szent dolog és minden szimbolikus dolog az én szentségem legyen.
21. Ezek az állatok szentek nekem; a kecske, a kacsa, a szamár és a gazella, a férfi, a nő és a gyermek.
22. Minden tetem szent nekem; tilos őket megérinteni, védjétek azokat az eukarisztikámhoz. Minden magányos hely szent nekem, ahol egy ember összegyűjti magát a nevemben, ott szökkenek majd ki az ő közepéből.
23. Én vagyok a rejtőzködő isten, és aki engem ural, nálam is rondább.
24. De többet adok, mint Bacchus és Apolló; az ajándékaim meghaladják az olivaolajat és a lovat.

25. Aki engem imád, rengeteg rítussal kell imádnia.
26. Minden rejtelemmel vagyok elrejtve; amikor a Legősibb Szent levetkőztetett és általvezetett a piacon, szintén titkos voltam és különálló.
27. Szeretteimet sok bottal ütlegelem.
28. Minden dolog szent nekem, nincs olyan dolog, ami szentségében különállna tőlem.
29. Ott nincs szentség, ahol én nem vagyok.
30. Ne félj, amikor belezuhanok a vihar dühébe. hiszen a makkomat messzire viszi a szél; és bizonyosan ismét felemelkedem gyermekeimmel és felemeljük az erdönket a Végtelenségig.
31. A végtelen az a vihar, ami eltakar engem.
32. Én vagyok a Lét, a Lét, ami Létezik, miközben nem örökíti át a saját Létét, ez Túl van a Létek Létén, és sokkal mélyebben gyökerezik, mint a Semmi-Dolgok Fája a Semmi-Dolgok Földjén.
33. Ezért pedig tudod, amikor benned vagyok, amikor a kapucnim szétterül a koponyádon, amikor a nagyságom több a megírt Indusnál és ellenállhatatlan, mint egy Hatalmas Gleccser.
34. Hiszen olyan vagy a Te meztelenségemben, mint egy fajtalan nő a bazárban, felszipolyozva a sunyiságokban és a mosolyaidban, és így vagy te teljes, és így nem leszel többé részese a szerelmed szimbóluma előtt, habár ez csak egy Pisacha vagy Yantra vagy Déva lehetne.
35. De mindenben megteremtéd a végtelen Gyönyört és a végtelen lánc következő kapcsát.
36. Ez a lánc a végtelenségből a végtelenségbe ér, még a háromszögekben is – nem az én szimbólumom a háromszög? – még a körökben is – A kör nem a szeretett szimbóluma? Ebben minden fejlődés alapvető illúzió, hiszen minden kör hasonló és minden háromszög hasonló!
37. De a haladás, az haladás, és a haladás elragadtatás, folytonos, elkápráztató fényeső, a pára hullámai, a Nagy Istennő hajának lángja, a nyaka körüli rózsák virágai, Ámen!
38. Ezért pedig emeld fel magad, hiszen én is fel vagyok emelve. tartsd benn magad, hiszen én vagyok a Mester, akit be kell végezned. Végül, legyen a vég messzi és távoli, mint a csillagok, amelyek Nuit köldökében fekszenek; pusztítsd el magad, hiszen én is el vagyok pusztítva a végén, a halálban, ami az élet, a békében, ami a háború anyja, a sötétségben, ami kezében tartja a fényt, mint egy szajha, aki kiszakítja az ékszer az orrlukából.
39. Ezért pedig a kezdet megkönnyebbülés, a Vég megkönnyebbülés, és megkönnyebbülés van középen, pont úgy, mint az Indus víz az üreges gleccserekben, és víz a nagyobb hegyek között és a kisebb hegyek között és a hegyek töltésein át és az alföldön, és pedig víz a torkolatnál, amint beleszökken a nagy tengerbe, igen, a nagy tengerbe.

IX. Március 27 – ☉ SAMEKH, A Művészet / Egyensúly
Liber ARARITA, VII. fejezet

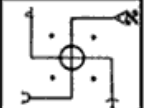

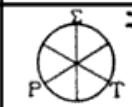

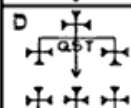
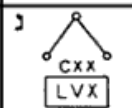

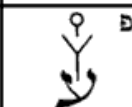
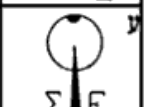

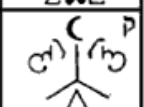
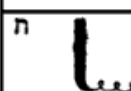
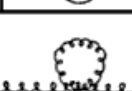

0. Akkor az Oroszlán erejével létrehívtam magamnak azt a szent és alaktalan tüzet, $\Psi\Gamma\Gamma$ -t, mely a Világmindenség mélységein száguld és villan keresztül.
1. A Qadosh Tüzének érintésére a föld víz tisztaságú oldattá olvadt.
2. A Qadosh Tüzének érintésére a víz fényes levegővé füstölgött.
3. A Qadosh Tüzének érintésére a levegő meggyulladt és tűzzé vált.
4. A Qadosh Tüzének érintésére, Ó Uram, a Tűz Térré vált szét.
5. A Qadosh Tüzének érintésére, Ó Uram, a Tér az Elme Mélységévé oldotta magát.
6. A Qadosh Tüzének érintésére az Atya elméje Urunk a Nap ragyogásává tört szét.
7. A Qadosh Tüzének érintésére Urunk Ragyogását magába olvasztotta a Csillagok Tejének Testéből való Úrnőnk Semmije.
8. Akkor aludt csak ki a Qadosh Tüze, mikor a Belépő visszahúzódott a küszöbről,
9. És a Csend Ura elhelyezkedett a Lótusz virágon.
10. Akkor volt teljesítve minden amit teljesíteni kellett.
11. És Mindenki és Egyetlen és Senki sem volt lemészárolva a 418-as harcok mézszárlásában,
12. A finomság mézszárlásánál, mely mindezen dolgokat kiterjesztette a Korona Tizenkét Sugarává,
13. Mely visszatért az Egyhez, és az Egyen túlra, még a Bolond látomásához is annak örületében mikor ezt a szót kántálta: Ararita, és a Szón és a Bolondon túlra; igen, a Szón és a Bolondon túlra.

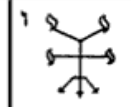

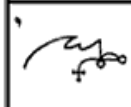
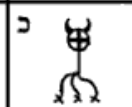

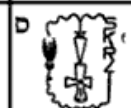
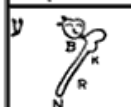
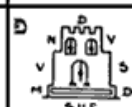
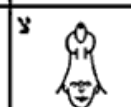

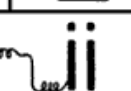
X. Március 28 – Nun, A Halál: *Liber Arcanorum*

LIBER XXII DOMARVM MERCVRII
CVM SVIS GENIIS

LIBER XXII CARCERORVM
QLIPHOTH CVM SVIS GENIIS

Compare with

(Ez a könyv az Adeptus Esemptus, V.V.V.V.V. 80=30 fokozatig igaz.)

1. A, IAO szíve, ami eksztázisban nyugszik a villámok titkos helyén. Asi és Asar között élvezetben lakik.
2. A villámok felerősödtek és Tahuti Úr lépett elő. A hang előtört a csendből. És akkor az Egy elfutott és visszatért.
3. Nuit ekkor elfátyolozta önmagát, hogy megnyithassa hűgának kapuját.
4. isten Szüze elfoglalta helyét egy kagylóhéjon; olyan, mint egy gyöngy és a Hetvenet kereste a Négyéhez. Szívében Hadit, a láthatatlan dicsőség.
5. Most Ra-Hoor-Khuit emelkedett fel és a birodalom megalakult a Láng Csillagában.
6. A Láng Csillaga ki van terjesztve és áldást hoz az univerzumra.
7. Ö(nőnem) aztán a szárnyas Erósz alatt a fiatalág, megkönnyebbül az egyikben és a másokban.
Ö(hímnem) Asar, Asi és Nemphti között, a fátolból jó elő.
8. A végtelen szekeren utazik, a fehér és a fekete hozzá van kötve kocsiához. Ezért a Bolond tükröződik rajta és a hétrétű fátol újrafátyoloztatik.
9. Még a Földanya is előjött az oroszlánjával, Sekhet is, Asi asszonya.
10. A Pap is elfátyolozta önmagát, nehogy dicsősége elprofanizálódjék, nehogy a szava elveszen a sokaságban.

11. Most pedig mindenek atyja egy hatalmas kerékké rendeződött. A Szfinx, a kutya-fejű isten és Tüfon hozzá lettek kötve a kerékívhez.
12. Továbbá Maat asszony a tollával és a kardjával megítélte az igazakat. Hiszen a sors már eleve megalapult.
13. Aztán a szent megjelent Észak nagy vizén; egy arany hajnalként jelent meg, áldást hozva az univerzumra.
14. Továbbá Asar el volt rejtve Amentiben; és az Idő Urai elsöpörték őt a halál sarlójával.
15. Egy hatalmas angyal nőként jelent meg a bánat ampulláit a tűzre öntve, megvilágítva a folyamat szitkai izzásával.
16. Utána Khem Úr emelkedett fel, Ő, aki szent a leghatalmasabbak között és felállította megkoronázott botját, hogy megválthassa az univerzumot.
17. Szétzúzta a siralom tornyait; darabokra törte őket a dühe tűzében, ezért ő volt az egyedüli, aki megmenekült a romokból.
18. Átalakulva, a Szent Szűz megjelent, mint folyékony tűz, villámcsapássá változtatva szépségét.
19. A varázslataival invokálta a skarabeuszt, Khep-Ra urat, így a vizek kettéhasadtak és az erők illúziója elpusztított.
20. A nap felhők nélkül jelent meg és Asi szája Asar szájához ért.
21. Utána a Piramis is megépült, hogy a Beavatás teljes legyen.
22. A Szfinx szíve Adonai Urat táncolta, a rózsa és gyöngy füzérében örömet okozott a dolgok gyülekezeteinek, igen, örömet okozott a dolgok gyülekezeteinek.

A KÍGYÓ ÉS A QLIPHOT 22 FOKÁNAK VÉDŐSZELLEMEI

𐀀	Aεu-iao-uεa [ε = υ]	Amprodias
𐀁	Beεθaoooabitom	Baratchial
𐀂	Gitwnosapφllois	Gargophias
𐀃	Dhnaζartarωθ [ζ = st].	Dagadgiel
𐀄	Hoo-oorω-iζ	Hemethterith
𐀅	Vuaretza—[a secret name follows]	Uriens
𐀆	Zooωasar	Zamradiel
𐀇	Chiva-abrahadabra-cadaxviii	Characith
𐀈	θαλεζer-ā-dekerval	Temphioth
𐀉	Iehuvahaζanεθatan	Yamatu
𐀊	Kerugunaviel	Kurgasiax
𐀋	Lusanaherandraton	Lafcursiax
𐀌	Malai	Malkunofat
𐀍	Nadimraphoroiozεθαlai	Niantiel
𐀎	Salaθlala-amrodnaqεiζ	Saksaksalim
𐀏	Ooaaaaoοοε-iζ	A'ano'nin
𐀐	Puraθmetai-apηmetail	Parfaxitas
𐀑	Xanθαζeranερ-iζ [ερ = sh, q]	Tzuf lifu
𐀒	QaniΔnayx-ipamai	Quliel fi
𐀓	Ra-a-gioselahladnaimawa-iζ	Raflifu
𐀔	Shabnax-odobor	Shalicu
𐀕	Thath'th'thithεthuth-thiζ	Thantifaxath

XI. Március 29 – MEM, Az akasztott ember
Liber LXV, III fejezet

1. Valóban és Ámen! Áthágtam a mély tengert és a bőséges rohanó vizű folyókat és eljuttottam a Vágytalanság Földjére.
2. Abban volt egy fehér unikornis egy ezüst gallérral [rajta], abba pedig bele volt vésve a 'Linea viridis gyrat universa' aforizmája. [jelentés: 'az univerzum egy zöld vonallal van körülfogva'.]
3. Aztán ADNI szava elért hozzám a Magister szám által, mondá: Ó szív, Te, ami körülfon a régi kígyó által, emeld fel magad a beavatás hegyére!
4. De én emlékeztem. Igen, Than, igen, Theli, igen, Lilith! Ezek régen belőlem valók voltak, mert ezek [hárman] egyek.
5. Gyönyörű voltál Lilith, te kígyó asszony!
6. Karcsú és íncsiklandozó voltál az ízlésnek, és a parfümöd pézsmával vegyített ámbra volt.
7. Közel tekeredtél a szívemhez, és az volt a tavasz minden gyönyöre.
8. De láttam benned egy bizonyos romlottságot, még abban is, amiben gyönyörködtem.
9. Láttam benned apád, a majom romlottságát, [és] a nagyapád, a sár vak férgéét.
10. Ránéztem a jövő kristályára és láttam a te Véged szörnyűségét.
11. Mindezek után elpusztítottam a múlt idejét és az időt, ami még csak el fog jönni – talán nem rendelkezem a homokóra Erejével?
12. De azon a bizonyos órán romlottságot láttam.
13. Aztán azt mondtam: Szerelmem, Ó ADNI, Imádkozom, hogy elveszítsem a kígyó összecsavarodását.
14. De ő (nőnem) gyorsan közeledett hozzám, és az Eröm az ő kezdetében ragadt.
15. És én az Elefánt Istenhez imádkoztam, a kezdetek Urához, aki legyőzi az akadályokat.
16. Ezek az istenek gyorsan jöttek a megsegítésemre. láttam őket; csatlakoztam hozzájuk; elvesztem a hatalmasságukban.
17. Aztán láttam magam kiteljesedni, mint a végtelen smaragd kör, ami bekeríti az univerzumot.
18. Ó smaragd kígyó, nincs Múltad, nincs jövőd. Valójában nem vagy.
19. Valójában ízletesebb vagy, mint minden íz és érintés, te nem-vagy-látható a dicsőségnek, a Hangod messze túl van a beszéden és hallgatáson és belső hangon is, a parfümöd tiszta ámbra, amit nem lehet a legjobb arany legjobbikához [sem] hasonlítani.
20. Továbbá a te tekeredésed végtelen; a szív, amit te körbefonsz, az Univerzális Szív.
21. Én, Nekem és Enyém együtt üldögéltek lantokkal a nagy város piacán, az ibolyák és rózsák városában.
22. Eljött az éj és a lantok hangja abbamaradt.
23. A vihar felerősödött és a lantok hangja abbamaradt.
24. Órák teltek és a lantok hangja abbamaradt.
25. De te vagy az Örökkévalóság és a Tér; te vagy az Anyag és a Mozgás; Te vagy minden dolgok tagadása.
26. Nincs rád szimbólum.
27. Ha azt mondom: Gyere fel a hegyekre! A mennyei vizekként ömlenek szavaim, mert te vagy a vizeken túli Víz.
28. A vörös három-ágú szív felállított a szentélyedben; miképpen a papok egyaránt lebecsülik a szentélyt és az istent.

29. hiszen mindez idő alatt ott rejtőztél, midőn a Csend Ura a Lótusz pajtásaiba van bújtatva.
30. te vagy Sebek, a krokodil Asar ellen; te vagy Mati, a pusztító a mélyben. Te vagy Typhon, az Elemek Dühe, Ó Te, ki mily isteni vagy az összecsapásban és az egységben, azok Halálában és [rendé] szakadásában. Te vagy Python, a szörnyűséges kígyó minden dolgok végén.
31. Háromszor fordultam minden irányban; végül mindig hozzád érkeztem.
32. Sok dolgot láttam közvetlenül és közvetítés által; de azokat nem látom, Téged látlak.
33. Gyere Te, Hőn szeretett, Univerzum Ura, Istene, Ó Hatalmas, Ó Pillanat! Én vagyok, akit szeretsz!
34. Egész nap a te gyönyörödet éneklek; egész este a dalodban gyönyörködöm.
35. Nincs más nap és éjjel ezen kívül.
36. Te túlszél a nappalon és az éjjelen; Én tenmagad vagyok, Ó készítőm, Mesterem.
37. Olyan vagyok, mint egy kicsi vörös kutya, ami az Ismeretlen térdére ült.
38. Nagy gyönyörben részesítettél. Nekem adtad a húsodat, hogy megegyem és a véredet, hogy megtisztítson.
39. Megerősítetted az örökkévalóság fogait a lelkemben, és a Végtelen Mérge teljesen felemésztett.
40. Olyan vagyok, mint Olaszország édes ördöge; egy igazán erős asszony kimerült arccal, a csókok éhségétől manipuláltan; ki különféle palotákban üzte a szajha játékát; testét a vadállatoknak adta.
41. Rokonságát békák erős mérgével mézárolta le; sok pálcától érték csapások.
42. Darabokra tört a keréken; a hóhér keze kötözte oda.
43. A kutak ráeresztették vizüket; rendkívüli rémülettel nézett szembe.
44. Megszakadt a vizek alatt; belemerült a szörnyű tengerekbe.
45. Mint én, Ó ADNI, uram, ilyenek a vizei a te elviselhetetlen lényegednek.
46. Mint én, Ó ADNI, szerelmem, teljesen kettérepesztettél.
47. Kifolytam, mint a hegyek tetejére öntött vér; a szétszóródás hollói teljesen elhordtak engem.
48. Ezért feltörték a pecsétet, ami a nyolcadik abyss-t védte; így pedig a hatalmas tenger olyan, mint egy fátyol; ott minden dolgot kettéhasítanak.
49. Igen, és ezen felül bizonyosan Te vagy a nyugodt vize a bűvös forrásnak. Fürödtem Benned, és elvesztettem magam a nyugalmadban.
50. Úgy mentem bele, mint egy bátor kisfiú gyönyörű végtagokkal, úgy jöttem elő, mint egy leány, a tökéletesség kicsiny gyermekeként.
51. Ó Te fény és gyönyör, rabolj el a csillagok tejszínű óceánjába!
52. Ó, Te fény gyermeke-felsőbbrendű anya, áldott legyen a neved, és a Neved Neve, korokon keresztül!
53. Figyeld! Egy pillangó vagyok a teremtés forrásából; hadd haljak meg, mielőtt eljönne az idő, hogy tetemem az örök folyamodba zuhanhasson!
54. És a csillagok folyója, mindig felségesen zuhant alá a lakhelyedre. szülj meg Nuit keblén!
55. Ez Maim vizeinek birodalma; Ez a keserű víz, amely édessé vált. Te gyönyörű vagy és savanyú, Ó Aranyból levő, Ó Uram ADNI, Ó Zafir Abyss!
56. Követlek Téged, és a Halál vizei fáradhatatlanul küzdenek ellenem. Elértem a vizeket melyek túl vannak Életen és Halálon.
57. Hogy válaszolhatnék a bolond embernek? Semmilyen úton nem azonosulhat Veled!

58. De én vagyok az a Bolond, aki nem tartott a Mágus Játékától. Engem a Misztérium Asszonya tanított hiúságával; széthasítottam a Szerelem, a Hatalom és az Imádat korlátait.
59. Ezért a Sas egyé formáltatott az emberrel, és a becstelenség bitófája táncot lejt az igazsággal.
60. Leereszkedtem, Ó kedvesem, a fénylő fekete vizekbe, és előhoztalak, mint egy végtelenül értékes fekete gyöngyöt.
61. Jártam odalent, Ó Istenem, mindenek mélyén, megtaláltalak Téged a semmi látszata alatt.
62. De mivel Te vagy az Utolsó, te vagy még a Következő is, és Következőlénz fedlek fel a sokaságnak.
63. Akik valaha vágytak Rád, meg kell, hogy kapjanak Téged, még ha a vágyuk Végén is.
64. Dicső, dicső, dicső Vagy, tökéletesen Szeretőm, Önmagam önmaga.
65. Mert megtaláltalak, hasonlítasz az Énben és a Te-ben; Nincs különbség, Ó én Gyönyörűm, Általam vágyott! Az egyben és a sokban megtaláltalak Téged; Igen, megtaláltalak Téged.

XII. Március 30 – ♁ LAMED, Az Igazság / Kiegyenlítődség Liber Libræ

0. Először is tanuld meg - ó, ki ősi Rendünkhöz fordulsz - hogy a Mű alapja a Kiegyensúlyozottság. Min tudnál állni, hogy irányítsd a Természet erőit, ha saját alapjaid nem elég erősek?
1. Tudd hát, hogy amint az ember erre a világra születik az Anyag Sötétségébe és az egymással küzdő erők konfliktusába, az első határozott tette, ezek harmonikussá tételén keresztül, a Fény keresése legyen.
2. Örvendezz hát ha az élet próbára tesz vagy gondjaid vannak, mert ezekben van az Erő és rajtuk keresztül ösvény nyílik ezen Fény felé.
3. Hogy lehetne másként, ó ember, kinek élete egy nap az Örökkévalóságban, egy csepp az idő óceánjában; hogyan tudnál megtisztulni a föld szennyétől, ha nem lenne sok megpróbáltatásod? A Magasabb Élet most veszélyekkel és nehézségekkel teli; nem volt-e ez mindig is így a Bölcsékkel és Főpapokkal? Üldözték és becsmérelték őket, az emberek gyötörték őket. Am ezáltal Dicsőségük is nagyobb lett.
4. Örvendezz hát, ó Beavatott, mert minél több a megpróbáltatásod annál nagyobb győzelmet fogsz aratni. Amikor az emberek becsmérelnék és hamisan vádolnak, hát nem mondta-e a Mester: "Áldott vagy!".
5. De ó te törekvő ne hagyj, hogy győzelmeid hiúvá tegyenek, hiszen a nagyobb Tudásnak nagyobb Bölcsességet kell eredményeznie. Az kinek kevés a tudása azt hiszi sokat tud; de aki sokat tud megtanulta saját magát figyelmen kívül hagyni. Láttál már bölcs embert, aki beképzelt? Egy bolondnak több esélye van, mint neki.
6. Ne ítélj el másokat elhamarkodottan. Honnan tudod, hogy te ellent tudtál volna állni a csábításnak a helyükben? Még ha így is lenne, miért kellene lenézned azokat, kik gyengébbek nálad?
7. Ezért hát te, ki Mágikus Képességekre vágysz, tedd szellemed erőssé és rendíthetetlenné, mert gyengeségeidnek hízelegve fognak a Gyengék hatalmat nyerni feletted. Légy alázas saját magaddal szemben, de ne félj se embertől, se szellemtől. A félelem bukás, és a bukásnak az előjele. A bátorság pedig a szellemi tisztaság kezdete.
8. Tehát ne félj a Szellemtől, hanem légy határozott és figyelmes velük; mert nincs jogod ahhoz, hogy megvesd vagy becsmérelj őket; ez is tévútra vezethet. Utasítsd és üzd el őket, átkozd meg őket a Nagy Nevekkel, ha szükséges; de ne gúnyold vagy becsmérelj őket, mert akkor bizonyosan hibát fogsz elkövetni.
9. Az ember az, amivé saját magát alakítja örökölt sorsának határain belül; része az emberiségnek; tettei nem csak saját magára vannak hatással, hanem az egész univerzumra.
10. Hódolj a fizikai testnek, és ne hanyagold el, mert ez az ideiglenes kapcsolatod a külső, anyagi világgal. Ezért helyezd a mentális Egyensúlyod az anyagi dolgok zavarai fölé; erősödj és irányítsd az állati szenvedélyeket, fegyelmezd az érzelmeket és az indítékokat, tápláld a Magasabb Törekvéseket.
11. Önzetlenül tégy jót másokkal, ne jutalomért, ne azért hogy hálásak legyenek érte, ne szimpátiáért. Ha nagylelkű vagy, hamarosan a hála kifejezései fogják füledet csiklandozni.
12. Ne feledd, hogy a túlzott kényszer gonosz; hogy a túlzott ridegség kegyetlenség és zsarnokság; de azt se, hogy a túlzott megbocsájtás gyengeség, ami beengedi és elősegíti a Gonoszt. Cselekedj szenvedélyesen; gondolkodj racionálisan; légy Önmagad.

13. Az igazi rituálé ugyanannyira áll cselekvésből, mint szavakból; ez az Akarat.
14. Ne feledd, hogy ez a föld csak egy atom az univerzumban, te pedig egy atom vagy rajta, és hogy ha ezen föld istenévé is válnál, amin csúszol-mászol, akkor is csak egy lennél a sok atom közül.
15. Mindazonáltal legyen önbecsülésed a legnagyobb, és épp ezért ne vétkezz saját magad ellen. A megbocsájthatatlan bűn az, ha tudatosan és szándékosan visszautasítod az igazságot, ha félsz az igazságtól, mert az hátrányodra válhat.
16. Tanuld meg irányítani a gondolataid ha Mágikus Erőre szeretnél szert tenni; csak azokat az elképzeléseket engedd be, amelyek harmóniában vannak a kívánt végeredménnyel, ne pedig minden eltévedt és ellentmondó gondolatot ami csak úgy felbukkan.
17. A rögzített gondolat eszköz a végeredmény eléréséhez. Ezért figyelj a csendes gondolkodásra és a meditációra. A fizikai cselekedet nem más, mint a gondolatod kifejezése, ezért mondják, hogy “vétek az ha bolondnak gondolod magad”. A cselekvés a gondolatból indul, és ha egy véletlenszerű gondolat nagy hatást érhet el, mit ne lehetne elérni rögzített gondolatokkal?
18. Ezért, mint azt már elmondtuk, alapozd meg magad stabilan az erők egyensúlyában, az Elemek Keresztjének központjában, a Keresztben, amelynek központjában keletkezett a Kreatív Szó a Felderengő Univerzum születésénél.
19. Ezért légy fürgé és aktív, mint a kolibrik, de kerüld a könnyelműséget és a szeszélyességet; légy energetikus és erős, mint a szalamandrák, de kerüld az ingerlékenységet és a vadságot; légy rugalmas és figyelj a képekre, mint a sellők, de kerüld a henyélést és a változékonyságot; légy szorgalmas és türelmes, mint a gnómok, de kerüld a gorombaságot és a kapzsiságot.
20. Így fejleszd folyamatosan szellemed erejét, és így tedd magad alkalmassá az elemek Szellemeinek irányítására. Mert ha megidézned a Gnómokat, hogy segítsék a kapzsiságod, akkor nem te irányítanád őket, hanem ők téged. Bemocskolnád az erdők és hegyek tiszta létezését, hogy megtöltsék kincsesládádat és kielégítsék arany éhségedet? Lealjasítanád az Élő Tűz Szellemeit, hogy dühöd és gyűlöleted szolgálják? Megbecstelenítenéd a Vizek Szellemeinek tisztaságát, hogy a csábításaid vágyát segítsék? Kényszerítenéd az Esti Szellő Szellemeit, hogy könnyelműséged és szeszélyed szolgálják? Légy tudatában annak, hogy ilyen vágyakkal csak a Gyengéket tudod vonzani, nem az Erőseket, és ebben az esetben hatalmas lesz a Gyengéknek feletted.
21. Az igazi vallásban nincs felekezet, ezért légy óvatos, hogy ne gyalázd mások istenének nevét; mert ha ezt Jupiterben teszed, akkor יהוה-t gyalázkod, Oziriszben pedig יהשׁוה-t. Kérj és lesz! Keress és találsz! Kopogtass és meg fog neked nyílni!

XIII. Március 31 – D KAPH, A Szerencse
Liber VII, III fejezet

1. Ámon-Ra papja voltam Amon-Ra templomában, Thébai-ban.
2. De Bacchus jött az ő borba öltözött leánykatonáival, sötét lepelbe öltözött leányokkal; és Bacchus közében olyan, mint egy őzborjú.
3. Isten! Hogy törtem ki ily' dühben és szórtam szét a kórust.
4. De az én templomomban állt Bacchus, mint Amon-Ra papja.
5. Ezért én vadul mentem a lányokkal Abysszínaiába; ott laktunk s örvendtünk.
6. Rendkívüli módon, igen, így helyes és igaz.
7. Bacchus dicsőségére eszem az érett és éretlen gyümölcsöt.
8. Örökzöld fennsík, onix és szardonix és opál sorok, melyek a hűvös s zöld malahit tornácra vezetnek.
9. Abban van egy kristály burok, mely kagyló formájú – Ó Priapus dicsősége! A Nagy Istennő Üdvössége!
10. Benne van egy gyöngy.
11. Ó Gyöngy! A nagyra becsült Amon-Ra fenségéből származol.
12. Ezt követően én, Amon-Ra papja egy nyugodt csillogást vettem észre a gyöngy szívében.
13. Olyan fényeset, amire nem tudunk ránézni! De figyelj! egy vérvörös rózsza a fénylő arany boton.
14. Így pedig imádtam az Istent. Bacchus! te vagy az istenem szeretője!
15. Én, aki Amon-Ra papja voltam, ki látta a Nílust sok holdon keresztül áramlani, sok, sok hold óta vagyok a szürke föld fiatal őzborja.
16. Felállítom a táncomat az imaházadban, és a titkos szerelmem édes lesz közöttetek.
17. Lesz neked egy szeretőd a szürke földek urai között.
18. Ezt fogja hozzád elvinni, ami nélkül minden csalóka; az ember élete kettéhasad a te szerelmedért az Oltáromon.
19. Ámen.
20. Legyen ez hamarost, Ó Isten, Ó Istenem! Fájdalmasan akarlak, túl magányosan vándorlok az örült népek között és a sivár, szürke földeken.
21. Fel kell állítanod a Romlottság utálatos és magányos Tárgyát. Óh, Élvezet! amint lefektetem azt a sarokkövet!
22. Egyenesen fog állni a magas hegyen; csak az Istenem társul majd vele.
23. Egyetlen rubintból fogom megépíteni; messziről ellátszik majd.
24. Jöjj! Irritáljuk a föld kancsóit: furcsa bort ontanak majd magukból.
25. A kezeim alatt nő: be fogja takarni az egész mennyet.
26. Mögöttem vagy: örült élvezettel üvöltök.
27. Aztán Ithuriel, az erős szólt; Mi is imádjuk a láthatatlan csodát.
28. Így is tettek, és az arkangyalok átsöpörtek a mennyen.
29. Furcsa és misztikus, mint egy sárga pap, amint magasan repülő madarakat hív Északról, így tudlak elviselni és hívni Téged!
30. Ne sötétítsék el a napot a szárnyukkal és a morajlásukkal!
31. Vidd el a formát és azt, ami az után jön!
32. Mozdulatlan vagyok.
33. Olyan vagy, mint egy Rétisas a rizs között, Én vagyok a nagy vörös pelikán a lenyugvó nap vizein.
34. Olyan vagyok, mint egy kasztrált fekete bőrű; és Te vagy a szablya. Lecsapom a fejét a könnyűnek, aki széttöri a kenyeret és a sót.

35. Igen! Lesújtok –és a vér majd olyanná változtatja, mint amilyen volt; a Király hálószobájának Lapis Lazuliján csillanó naplementévé.
36. Lesújtok! Az egész világ széttörik a nagy széllé és egy hang majd olyan nyelven tör ki hangos sírásban, amelyet ember nem beszél.
37. Ismerem az ősi öröm szörnyű hangját; hadd kövessük a szél szárnyait, akár Hathor szent házába is. Hadd ajánljuk fel a tehén öt ékszerét az ő oltárán.
38. Ismét a nem-emberi hang!
39. Összetöröm az Óriás tömegemet a szél fogává és lecsapok s uralkodom, tolj el a tenger felé.
40. Van ott egy furcsa sápadt Isten, a fájdalom és romlottság istene.
41. A saját lelkem önmagába harap, mint egy skorpió a tűz gyűrűjében.
42. Az a sápadt isten a fordított fejjel, a finomság és nevetés Istene, az a fiatal Dór Isten, őt fogom szolgálni.
43. Ezért a vége kimondhatatlan rémület.
44. Inkább a nagy szürke tenger magánya!
45. De a szürke táj népét betegség éri, Istenem!
46. Hadd halmozzam el őket a rózsáimmal!
47. Ó te jóízű Isten, baljósló mosoly.
48. Kifosztalak Téged, mint egy lila szilvát a napos fán. Hogy mállasz szét a számban, Csillagok megszentelt cukra!
49. Az egész világ szürke a szemeim előtt, olyan, mint egy régen hordott borszín-bőr.
50. Minden bor ezen ajkakon van.
51. Te egy márványszobron lettél nemzve, Ó Istenem!
52. A Test milliónyi hold jeges hidegségével hideg; keményebb, mint a végtelenség gyémántja. Hogy lépjek be a fénybe?
53. Ó te vagy, Ó Isten! Ó kedvesem! játékom! olyan vagy, mint a leányok gyülekezete, mint hattyúk sokasága a tavon.
54. Érzem a puhaság esszenciáját.
55. Kemény, erős férfi vagyok; de Te jöjj! puha, gyenge és nőies leszek!
56. Össze kell zúznod a Szerelmed szőlőprésével. A véremnek össze kell mocskolnia a tüzes Lábaid a Szerelmes Gyötrelem litániáival.
57. Lennie kell majd egy új virágnak a mezőkön; egy új szüretnek a szőlősben.
58. A méhek új mézet fognak gyűjteni; a poéták új dalokat énekelnek.
59. Díjam gyanánt a Kecske Fájdalmát kapom; és az Isten, mely az Idő vállán ül, elaltat.
60. És aztán majd minden, ami le van írva, bevégeztetik, igen, bevégeztetik.

XIV.   Április 1 – ʹ YOD, A Remete
Liber VII, V fejezet

1. Ó szépséges Istenem! Úgy úszom a szívedben, mint egy pizstráng a hegyi zuhatagban.
2. Örömben medencéről-medencére ugrálok; el vagyok látva mind barnával és arannyal és ezüsttel.
3. Kedvesebb vagyok, mint az egyszerű tavaszi fák az első hóesésben.
4. Gondolataim kristálybarlangja pedig kedvesebb, mint Én.
5. Csupán egyetlen horgász-horog húzhat ki onnan; ez egy térdeplő nő a folyó partján. Ő az, aki szikrázó harmatot zúdít magára és a homokra, így pedig a folyó tovább törhet.
6. Amott egy madár a mirtuszvirágon, csak annak a madárnak a hangja tud kihúzni engem a szíved medréből, Istenem!
7. Ki ez a nápolyi fiú, aki örömében kacag? Az Ő szeretője a Tűz Hegyének hatalmas krátere. Láttam az elszenesedett végtagjait, amint titkos nyelvvel hozzák le a lejtőről az olvadt sziklák.
8. És Ó! tücsökciripelés!
9. Emlékszem a napokra, amikor vezér voltam Mexikóban.
10. Ó Istenem! Akkor is a szeretőm voltál, mint most?
11. A gyermekkorom akkor is a te játékos volt? – A Játékos volt?
12. Valóban, emlékszem azokra a vas-napokra.
13. Emlékszem miképpen nedvesítettük meg a zord tavakat az aranyfolyamunkkal; miképpen süllyesztettük el Citlalteplel kráterébe az értékes képet.
14. Miképpen emelt fel minket a jó láng még a síkságokra is, hogyan ültetett le az áthatolhatatlan erdőbe.
15. Igen, egy furcsa vörös madár voltál aranycsőrrel. Én voltam a Társad a síkság erdeiben és együtt hallgattuk a megcsonkított papok messzi énekét és a Feláldozott Szolgálynok örült lármáját.
16. Volt ott egy furcsa szárnyas Isten, aki elmondta nekünk a Bölcsességét.
17. Elértük, hogy apró aranyszemcsék legyünk a lassú folyó homokjában.
18. Igen, és az a folyó volt a tér és az idő folyója.
19. Távoztunk onnan, a kisebbhez is, a nagyobbhoz is, mostanáig, Ó Édes Istenem, önmagunk vagyunk, ugyan azok.
20. Ó én istenem, olyan vagy, mint egy kis fehér kecske, villámmal a szarvaiban.
21. Szeretlek, szeretlek!
22. Minden lélegzet, minden szó, minden gondolat, minden tett a Szerelem cselekedete Veled.
23. A szívem verése a szerelem ingája.
24. A rólam szóló dalok a puha sóhajok.
25. A velem kapcsolatos gondolatok elragadtatóak.
26. A tetteim számtalan gyermeked, a csillagok és az atomok.
27. Legyen ott Semmi!
28. Legyen minden dolog a Szerelem óceánjába dobva!
29. Legyen ez az odaadás egy hatásos varázslat, ami kiűzi az Őt démonait!
30. Ahh, Istenem, minden eltűnt! Felemészted az elragadtatásodat. Falútlí! Falútlí!
31. Van a csöndnek egyfajta ünnepélyessége. Nincs is többé más hang.
32. Így kell ennek lennie egészen a végig. Mi, akik por voltunk, soha nem szabad visszaesnünk a porba.
33. Így legyen.
34. Aztán, Istenem, a fűszerek kertjének lehelete. Mindezeknek fordított aromájuk van.
35. A tölcser egy végtelen sugárral lett elvágva; a görbe hiperbola-élet létezővé válik.

36. Tovább és tovább lebegünk; de mozdulatlanok vagyunk. Csak rendszerek láncolata az ami távolodik tőlünk.
37. Elsőnek az ostoba világ esik el; a régi, szürke föld világa.
38. Elgondolhatatlanul messzire zuhan; egy szomorú szakállas, szakállas arc elnököl felette.
39. Mi a csendhez és a gyönyörhöz, és az arc Erósz nevető arca.
40. Mosolyogva köszöntjük a titkos jelekkel.
41. Elvezet minket a fordított palotába.
42. Ott van a Vérnek egy Szíve, egy piramis, aminek a csúcsa leér egészen a Kezdet Hibájáig.
43. Temess el a dicsőségbe, Ó szeretett, ó hercegi szeretője ennek a szajha leánynak, eme Palotának legtitkosabb kamrájában.
44. Ez gyorsan el lett végezve, igen, a pecsét fel lett rajzolva a kamrára.
45. Van egy, aki eléri, hogy megnyíljon.
46. Nem emlékezettel, sem képzelettel, sem imával, sem koplalással, sem megpróbáltatással, sem drogokkal, sem pedig meditációval; csak passzív szerelemmel érheti el.
47. Várnia kell a Szeretett kardjára, és el kell viselnie annak a torkához szegezését.
48. Aztán a vére kifolyik majd és jeleket ír nekem az égre; igen, jeleket ír majd nekem az égre.

XV.   **Április 2 – ♃ TETH, Az Erő / Vágy**
Liber Stellæ Rubæ

1. Apep deifieth Asar.
2. Let excellent virgins evoke rejoicing, son of Night!
3. This is the book of the most secret cult of the Ruby Star. It shall be given to none, save to the shameless in deed as in word.
4. No man shall understand this writing—it is too subtle for the sons of men.
5. If the Ruby Star have shed its blood upon thee; if in the season of the moon thou hast invoked by the Iod and the Pe, then mayest thou partake of this most secret sacrament.
6. One shall instruct another, with no care for the matters of men's thought.
7. There shall be a fair altar in the midst, extended upon a black stone.
8. At the head of the altar gold, and twin images in green of the Master.
9. In the midst a cup of green wine.
10. At the foot the Star of Ruby.
11. The altar shall be entirely bare.
12. First, the ritual of the Flaming Star.
13. Next, the ritual of the Seal.
14. Next, the infernal adorations of OAI.

Mu pa telai,	O chi balae
Tu wa melai	Wa pa malae:—
ā, ā, ā.	Ūt! Ūt! Ūt!
Tu fu tulu!	Ge; fu latrai,
Tu fu tulu	Le fu malai
Pa, Sa, Ga.	Kū̄t! Hū̄t! Nū̄t!
Qwi Mu telai	AI Ō̄AI
Ya Pu melai;	Rel moai
ū, ū, ū.	Ti—Ti—Ti!
'Se gu malai;	Wa la pelai
Pe fu telai,	Tu fu latai
Fu tu lu.	Wi, Ni, Bi.

15. Also thou shalt excite the wheels with the five wounds and the five wounds.
16. Then thou shalt excite the wheels with the two and the third in the midst; even ♃ and ♄, ☉ and ☽, ♂ and ♀, and ♁.
17. Then the five—and the sixth.
18. Also the altar shall fume before the master with incense that hath no smoke.
19. That which is to be denied shall be denied; that which is to be trampled shall be trampled; that which is to be spat upon shall be spat upon.
20. These things shall be burnt in the outer fire.
21. Then again the master shall speak as he will soft words, and with music and what else he will bring forward the Victim.
22. Also he shall slay a young child upon the altar, and the blood shall cover the altar with perfume as of roses.
23. Then shall the master appear as He should appear—in His glory.
24. He shall stretch himself upon the altar, and awake it into life, and into death.
25. (For so we conceal that life which is beyond.)

26. The temple shall be darkened, save for the fire and the lamp of the altar.
27. There shall he kindle a great fire and a devouring.
28. Also he shall smite the altar with his scourge, and blood shall flow therefrom.
29. Also he shall have made roses bloom thereon.
30. In the end he shall offer up the Vast Sacrifice, at the moment when the God licks up the flame upon the altar.
31. All these things shalt thou perform strictly, observing the time.
32. And the Beloved shall abide with Thee.
33. Thou shalt not disclose the interior world of this rite unto any one: therefore have I written it in symbols that cannot be understood.
34. I who reveal the ritual am IAO and OAI; the Right and the Averse.
35. These are alike unto me.
36. Now the Veil of this operation is called Shame, and the Glory abideth within.
37. Thou shalt comfort the heart of the secret stone with the warm blood. Thou shalt make a subtle decoction of delight, and the Watchers shall drink thereof.
38. I, Apep the Serpent, am the heart of IAO. Isis shall await Asar, and I in the midst.
39. Also the Priestess shall seek another altar, and perform my ceremonies thereon.
40. There shall be no hymn nor dithyramb in my praise and the praise of the rite, seeing that it is utterly beyond.
41. Thou shalt assure thyself of the stability of the altar.
42. In this rite thou shalt be alone.
43. I will give thee another ceremony whereby many shall rejoice.
44. Before all let the Oath be taken firmly as thou raisest up the altar from the black earth.
45. In the words that Thou knowest.
46. For I also swear unto thee by my body and soul that shall never be parted in sunder that I dwell within thee coiled and ready to spring.
47. I will give thee the kingdoms of the earth, O thou Who hast mastered the kingdoms of the East and of the West.
48. I am Apep, O thou slain One. Thou shalt slay thyself upon mine altar: I will have thy blood to drink.
49. For I am a mighty vampire, and my children shall suck up the wine of the earth which is blood.
50. Thou shalt replenish thy veins from the chalice of heaven.
51. Thou shalt be secret, a fear to the world.
52. Thou shalt be exalted, and none shall see thee; exalted, and none shall suspect thee.
53. For there are two glories diverse, and thou who hast won the first shalt enjoy the second.
54. I leap with joy within thee; my head is arisen to strike.
55. O the lust, the sheer rapture, of the life of the snake in the spine!
56. Mightier than God or man, I am in them, and pervade them.
57. Follow out these my words.
58. Fear nothing. Fear nothing. Fear nothing.
59. For I am nothing, and me thou shalt fear, O my virgin, my prophet within whose bowels I rejoice.
60. Thou shalt fear with the fear of love: I will overcome thee.
61. Thou shalt be very nigh to death.
62. But I will overcome thee; the New Life shall illumine thee with the Light that is beyond the Stars.
63. Thinkest thou? I, the force that have created all, am not to be despised.
64. And I will slay thee in my lust.
65. Thou shalt scream with the joy and the pain and the fear and the love—so that the ΛΟΓΟΣ of a new God leaps out among the Stars.
66. There shall be no sound heard but this thy lion-roar of rapture; yea, this thy lion-roar of rapture.

XVI. Április 3 – ☩ CHETH, A Diadalszekér: Liber Cheth

1. Ez a Szent Grál titka, ami szent edénye az Asszonyunknak, a Skarlát Asszonynak, Babalonnak, az utálat Anyjának, a Káosz Menyasszonyának, aki Urunkon, a Fenevadon lovagol.
2. Ki kell engedned a véred, ami az életed, a paráználkodásának arany kelyhébe.
3. Össze kell keverned az univerzális étellel. Tilos egyetlen cseppet is visszatartanod.
4. Aztán az elméd tompa lesz, és a szíved nem ver többé és minden élet elszáll belőled; ki leszel taszítva a trágyadombra, a levegő madarai lakomázni fognak a húson és a csontjaid a napon fognak fehéredni.
5. Utána a szelek összegyűjtik magukat és felkapnak majd, mintha egy kis kupac por volnál egy lepedőn, aminek négy sarka van és átadják majd az abyss öreinek.
6. És mivel nincs bennük élet, az abyss örei megparancsolják majd a szelek angyalainak, hogy haladjanak tovább. Eztán az angyalok elhintik majd a porodat a Piramisok Városában és a név így nem lesz többé.
7. Most, ezért talán ha bevégzed ezt, a Szent Grál rituáléját, el fogsz merülni minden javadban.
8. Van vagyoned; add oda azoknak, akiknek szükségük van rájuk, hiszen neked nincs többé vágyad ezekre.
9. Egészséges vagy; öld le magad a magányod szenvedélyében az Asszonyunknak. Lazán lógjon a húsd a csontjaidon, a szemeid ragyogjanak a végtelen felé az ismeretlen felé érzett csillapíthatatlan szenvedéllyel, hiszen Ő, aki túl van a Tudáson, az átkozottan.
10. Van benned szeretet; szakítsd el az anyád a szívetől és köpd képen apádat, a lábaid tapossanak a feleséged köldökén és hagyd, hogy a gyermek a mellein kutyák és keselyűk prédája legyen.
11. Hogyha ezt nem teszed saját akaratodból, majd mi megcselekedjük akaratod ellenére, így pedig bevégzed a Grál Szentségét az Utálat Kápolnájában.
12. És lásd! Ha titokban megtartasz magadnak egyetlen gondolatot is, akkor ki leszel taszítva a mélységbe mindörökre és magányos leszel, trágyaevő, lesújtott a Légy-Velünk napján.
13. Igen! Valóban ez az igazság, ez az igazság, ez az igazság. Neked megadatik majd az élvezet, az egészség, a gazdagság és bölcsesség, ha nem leszel többé te.
14. Aztán minden szerzemény egy új szentség lesz és ezek nem fognak téged bemocskolni, kéjjel fogsz mulatni a piacon és a szüzek rózsákat fognak rád szórni, az árusok meghajlítják majd a térdeiket és aranyat meg fűszereket hoznak neked. Tovább fiatal fiúk mesés borokat öntenek majd neked, és az énekesek és táncosok neked énekelnek és táncolnak majd.
15. De te nem leszel benne, mert téged elfelejtettek, por, ami elveszett a porban.
16. Még maga az æón sem fog neked ebben segíteni, mert a porból egy fehér hamu készítették el Hermész által.
17. És ez Isten haragja, hogy ezeknek a dolgoknak így kell lenniük.
18. És ez Isten kegyelme, hogy ezeknek a dolgoknak így kell lenniük.
19. Ezért itt felszólítalak téged, hogyha a kezdeteknél jössz el hozzám, hogyha csak egyetlen lépést is teszel ezen az ösvényen, akkor megállíthatatlanul el kell jutnod a végéig.
20. Ez az Út túl van az Életen és a Halálon; túl van Szerelmen is, de ti ezt nem tudjátok, mert nem ismeritek a Szerelmet.
21. És a Vég még az Asszonyunk vagy a Fenevad számára sem ismert, akin utazik, de a szűz számára sem ismert, vagy Káosz, a jogos Ura számára sem ismert; de a Megkoronázott és Hódító Gyermek számára ismert? Nem tudni, hogy ismert-e számára.
22. Ezért dicsőség Haditnak és Naitnak és dicsőség a Végén és az Elején, igen, a Végén és az Elején.

XVII. April 4 – ז ZAYIN, A Szeretők

Liber LXV, II fejezet

1. Átvágtam a Lapis-Lazuli hegyen, mint egy zöld sólyom, ami a türkiz oszlopokon keresztül hasít, amelyek Kelet trónján magasodnak.
2. Eljöttem Duant-hoz, a csillagos lakhelyre és hangos sírást hallottam.
3. Te, aki a Földön ülsz! (így mondta nekem egy Lefátyolozott) nem vagy nagyobb, mint Anyád! Te végtelenül apró porszem!
Te vagy a Dicsőség Ura és egy tisztátalan kutya.
4. Előrehajolok, megmártom a szárnyaim, Eljöttem a sötéten-ragyogó lakhelyre.
Ott az a formátlan abyss, amit a Fordított Misztériumban részesíték.
5. Elszenvedtem a Kígyó és a Kecske halálos szorítását; Khem szégyenének pokoli hódolatával fizettem!
6. Ebben van egy erény, az Egy mindenné válik.
7. Továbbá volt egy vízióm egy folyóról. Volt rajta egy kicsi csónak; benne a lila vitorlák alatt egy arany nő volt, Asi képe a legjobb aranyból megformázva.
A folyó [vize] vérből volt, a hajó fénylő acélból. Utána szerettem őt; elvesztettem az övemet, beleestem a folyóba.
8. Összeszedtem magam a kicsi hajóban, utána sok napon keresztül szerettem őt, gyönyörű füstölőt égettem előtte.
9. Igen! Odaadtam neki a fiatalságom virágát!
10. De ő nem mozdult; csak is a csókjaimtól. Megbecstelenítettem őt, ezért feketeséggé vált előttem.
11. Addig imádtam őt, és odaadtam neki a fiatalságom virágát.
12. Az is megtörtént, hogy megbetegedett és megromlott előttem.
Majdnem belevetettem magam a folyóba.
13. Majd végül a teste fehérebb volt, mint a csillagok teje, az ajkai vörösek és langyosak, mint az alkony, és a fehér hóból levő élete olyan volt, mint a hó, amikor a legmagasabban van a nap.
14. Utána kiemelkedett az Alvó Korok abyssából és a teste megölelt engem.
Mindezzel együtt beleolvadtam a szépségébe és örültem.
15. A folyó, Amrit folyójává változott, a kicsi hajóból a hús fogatkocsija lett, és a vitorlák ezért a szív vére voltak, ezek megszülettek engem, megszülettek engem.
16. Ó csillagok Kígyó nője! Én, még én is elkészítettelek téged a kiváló arany fakó képéből.
17. A Szent is rámtelepedett és észrevettem egy fehér hattyút a kéken.
18. A szárnyai közt kielégültem, és az eónok elszálltak.
19. A hattyú repült, alámerült és [újra] felszállt, nem lettünk már fehérebbek.
20. Egy kicsi bolond fiú, aki velem utazott azt mondta a hattyúnak:
21. Miért repülsz, szállsz alá és repülsz [újra] az ostobaságban? Lásd, sok eón eltelt már; honnan jöttél? Hova tartasz?
22. És nevetve szidtam le, mondván: Sehonnan! Sehová!
23. A hattyú csöndben volt, Ő (he) válaszolt: Akkor, cél nélkül, mire jó ez az örökös vándorlás?
24. Fejem a Hattyú fejével szemben fektettem le, és nevettem, mondván: talán nincs kimondhatatlan gyönyör ebben a céltalan repülésben? Nincs fáradtság és türelmetlenség abban, aki célt tűz ki maga elé?
25. És a hattyú örökös csöndben volt. Ah! De mi a végtelen abyssban lebegtünk. Gyönyör! Gyönyör! Fehér hattyú, Ó szülj meg a szárnyaid között!
26. Ó csend! Ó elragadtatás! Ó látható és láthatatlan dolgok vége! Ez mind az enyém, [én,] aki nem vagyok.

27. Sugárzó isten! Engedd, hogy képet formáljak drágakövekből és aranyból neked! Hogy az emberek letaszíthatassák, és a porba tiporhassák! Hogy a dicsőséged láthassák!
28. Arról sem kellene beszélni a piacokon, hogy én jövök, akinek jönnie kell, de a Te eljöveteled lesz az egy szó.
29. Meg kell nyilvánulnod a meg nem nyilvánulóban; titkos helyeken az embereknek találkoznia kell veled, és le kell őket győznöd.
30. Láttam egy sápadt fiút, aki naplemente idején a márványra feküdt és sírt. Az ő oldalán volt az elfeledett lant. Ah! de ő sírt.
31. Aztán jött egy sas az mélységből [abyss] és leárnyékolta őt. Olyan fekete volt az az árnyék, hogy már nem volt látható.
32. Ah! a Hőn Szeretett hírnöke, vetődjön rám az árnyékod!
33. A neved Halál, de lehetne, vagy Szégyen, vagy Szerelem.
34. Elhoztál, hogy legyőzzem a Hőn Szeretettet, nem fogom megkérdezni a neved.
35. Hol van most a Mester? sírták a kicsi bolond fiúcskák.
Halott! Szégyenben van! Házasodott! És a gúnyolódásuk körbecsengi a világot.
36. De a Mesternek meg kell kapnia a jutalmát. A gúnyolódók kacajának fel kell fodrozódnia a Hőn Szeretett hajában.
37. Lásd! A nagy mélység abyssát! Van benne egy nagy delfin, aki a hullámok erején szörfözik.
38. Van még ott egy arany hárfás, ami végtelen dallamokat játszik.
39. A delfin gyönyörködött benne, majd ledobta a testét, és madárrá változott.
40. A hárfás félretette hangszerét, és végtelen dallamokat kezdett játszani a pán-sípon.
41. Aztán a madár felülmúlhatatlanul vágyott erre a gyönyörre, ledobta a szárnyait és az erdő faunjává változott.
42. A hárfás letette a pán-sípot és emberi hangon végtelen énekbe kezdett.
43. A faun-t visszafogta, és messzire követte; Végül a hárfás csöndben maradt és a faun átváltozott Pánná az örökkévalóság ősi erdejében.
44. Nem tudod csönddel elbűvölni a delfint, ó Prófétám.
45. Az adeptust elragadta a gyönyör, és ami a gyönyörön túl van, és túlszárnyalta a túlszárnyalt túlszárnyalhatóságot.
(Then the adept was rapt away in bliss, and the beyond of bliss, and exceeded the excess of excess.).
46. És a teste remegett és támolygott annak a gyönyörnek a terhétől és annak a mértéktelenségében és kimondhatatlan névtelenségében.
47. Azt kiáltották, hogy Részeg, vagy Őrült, vagy Fájdalma van, vagy meg fog Halni. És Ő nem hallotta őket.
48. Ó uram, szerelmem! Hogyan írjam a dalokat, amikor a dicsőséged emlékének árnyéka túl van minden zenén, beszéden és csenden?
49. Lásd! Ember vagyok. még egy kisgyermek sem viselne el Téged. Figyeld!
50. Egyedül voltam a nagy parkban, és egy bizonyos dombocskánál volt egy fényes gyepp gyűrű, ahol zöld-ruhások, leggyönyörűbbek játszottak.
51. A játékukban én is eljutottam a Tündér-álom földjére.
52. Egész este táncoltak és énekeltek; de a Te vagy a Reggel, kedvesem, Kígyóm, ahogy körbetekered ezt a szívet.
53. Én vagyok a szív és Te vagy a kígyó. A levegő közelebb csavar hozzám, hogy se fény, se gyönyör ne hasítson át.
54. Szorítsd ki belőlem a vért, mint ahogy egy fehér dór lány nyelve préseli a szőlőt, midőn a szeretőjével epekedik a holdfényben.
55. Aztán legyen a vég éber! Sokáig aludtál Ó hatalmas isten, Terminus! Hosszú ideig vártál a város végén, és így az út végén.
Ébredj! ne várj tovább!

56. Nem, Uram! De eljöttem hozzád! Én vagyok, aki végül vár.
57. A próféta a hegy előtt sírt; jöjj erre, hogy beszélhesek veled!
58. A hegy nem mozdult meg. Ezért a próféta elment a hegyhez és beszélt hozzá. De a próféta lába elfáradt, és a hegy nem hallotta a hangját.
59. Hívást intéztem hozzád, és elvándoroltam hozzád, de haszna nem volt.
60. Türelmesen vártam, és velem voltál a kezdetektől.
61. Ezt már tudom, Ó szerelmem, és megfeszültünk a megenyhülésünknel a szőlők között.
62. De ezek a te prófétáid; hangosan kell kiáltaniuk és megpróbáltatásoknak kell magukat alávetniük. Úttalan pusztákon kell keresztülmenniük és kifürkészhetetlen óceánokon; rád várni a vég és nem a kezdet.
63. A sötétség borítsa be az írást! Az írnok induljon útnak.
64. De te és én megfeszültünk a megenyhülésünknel a szőlők között; micsoda Ó?
65. Ó Hőn Szeretett! Ott nincs is vég? Nem, de van ott egy vég. Ébredj! emelkedj! Szedd a lábaid, Ó Te futó! Vidd [el] a szót a nagy városokig, igen, a nagy városokig.

XVIII.   Április 5 – 1 VAV, A Főpap
Liber LXV, V fejezet

1. Ah! Uram, ADNI, aki a Magisterrel enyeleg a gyöngy Kincstárában. Hadd hallgassam a csókjaid visszhangját.
2. Nem a csillagos menny remeg, mint egy levél a szerelmed remegő elragadtatásában? Nem én lennék a fény repülő csillanása, amit elsodort a tökéletességed hatalmas szele?
3. Igen, sírta a Szent, és a Te csillanásodból, Én az Úr, hatalmas fényt gerjesztek; végigégetem a nagy várost a régi és elnéptelenedett földön; megtisztítom a hatalmas tisztátalanságától.
4. És te, próféta, látni fogsz dolgokat és nem fogsz velük törődni.
5. Az oszlop felállított az ürességben; Asi beteljesedett Asarral; most Hoort leengedték a Dolgok Állati Lelkébe, mint egy tüzes csillagot, amely lezuhant a föld sötétségébe.
6. Éjfél idején letaszított vagy, Ó gyermekem, hódítóm, karddal-ékesített kapitányom. Ó Hoor! majd olyannak találnak téged, mint egy fekete, elformátlanodott kő és imádni fognak Téged.
7. A prófétám próféciái rólad szólnak majd; körülötted a leányok táncolnak majd, és világos gyermekeket szülnek. A büszkéket végtelen büszkeséggel fogod inspirálni, a megalázottakat pedig a megalázás ekstázisával; mindez majd túlszárnyalja az Ismertet és az Ismeretlent valamivel, aminek nincs neve. Mert a Szentség mélysége az, ami megnyitotta a Csend Helyén.
8. Jöjj ide, Ó prófétám, megfontolt utakon. Gyalázatosok ürülékét etted; kimerítetted magad a kecske és a krokodil előtt; a gonosz ember készített neked egy játékszert. Úgy vándoroltál, mint egy festett szajha, édes illattal és kínai festékekkel bővöltél el az utcákon, Kohllal sötétítetted szemgödreidet. Cinóberrel festetted ajkaid, elefántcsont edénnyel tapasztottad arcodat; játszottad a könnyűvérűt minden kapunál és a nagy-város minden mellékutcájában. A városiak arra vágytak, hogy kényükre használjanak és, hogy megverjenek. Amikor a Hajad-ékesítetted benyelték a finom, apró csillogó port. Ostoraikkal büntették festett húsodat; elmondhatatlan kínokat szenvedtél.
9. De én tiszta lánggal égtem benned olaj nélkül is. Éjfélkor világosabb voltam, mint a hold; nappal szó szerint túlszárnyaltam a napot; léted mellékútjain lángoltam és szertefoszlattam az illúziót.
10. Ezért te teljesen tiszta vagy Előttem; ezért te vagy a Szüzem az örökkévalóságban.
11. Ezért mindennél jobban szeretlek téged; Aki lenéz, imádni fog téged.
12. Szeretetreméltó és szálnalmas leszel számukra; meg fogod őket gyógyítani a kimondhatatlan gonosztól.
13. Változni fognak a pusztulásukban; Mint két fekete csillag mikor összeütközik az abysban; végtelen tűzben égnek el.
14. Mindez idő alatt ADNI négy élű karddal szúrta át; A villámcsapás pengéjével, az Oszlop pengéjével, a kígyó pengéjével, a Fallosz pengéjével.
15. És megtanította nekem a Szent s kimondhatatlan szót, Ararita, így a hatágú aranyat egyetlenegy pontba olvasztottam, ahol semmit sem mondunk.

16. Eme Mű Mestersége egy titkos mesterség; ezért a mester jele egy bizonyos Lapis-Lazuli gyűrű a mesterem jelével, aki én vagyok, egy szemmel közepében.
17. Még azt is mondta: ez a jel, és nem fogod felfedni a profán előtt, sem a neophytának, sem a zelatornak, sem a philosophusnak, sem a practicusnak, sem a kisebb adeptusnak, sem a nagyobb adeptusnak.
18. De a nagyobb adeptusnak felfeded magad, ha szükséged van rá az ő kisebb operációjánál.
19. Fogadd el az imádatát a bolondoknak, akiket gyűlölsz. A tüzet nem mocskolhatod be a Gheberek oltárainál és a Holdat sem szennyezheted azok füstölőivel, akik a Éj Királynőjét imádják.
20. Úgy kell az emberek között tanyáznod, mint egy tiszta gyémánt a szennyezett gyémántok, kristályok és üvegszilánkok között. Csak az igaz kereskedő szemei láthatnak téged, és amikor belemerülsz a kezébe, majd kiválogat és megdicsőít az emberek előtt.
21. De ezzel nem szabad törődnöd. Neked mindig a szívnek kell lenned, és nekem a kígyónak, mely szorosan körülfon téged. A szorításom soha nem marad abba az Eónokon keresztül. Se változás, se bánat, se vagyontalanság nem rendelkezhet veled; hiszen ezeket túlszárnyaltad.
22. A gyémánt vörösen fénylik a rózsának és zölden a rózsalevélnek; így kell távol tartanod magad a Benyomásoktól.
23. Én te vagyok és az oszlop felállított az űrben.
24. Továbbá te túlhaladtad a Lényed, Tudatosságod és a Gyönyör állandóságát, mert Én te vagyok és az oszlop felállított az űrben.
25. Ezeket a dolgokat elő is kell majd adnod, annak, aki ezeket megírta, neki pedig úgy kell részt vennie benne, mint egy szentségben; Mert én, aki te vagyok, aki pedig ő, és az oszlop felállított az űrben.
26. A Koronától az Abyssig menjen egyedül és egyenesedjen ki. A végtelen szférának brilliánsan kell fénylenie ezért.
27. Örvendezned kell az imádni való vizek tavaiban. Leányaidat a termékenység gyöngyeivel kell befedned. Lángot kell lobbantanod a tavak között, mint az Istenek likőrnyaldosó nyelvei.
28. És át kell formálnod a mindent elsöprő levegőt a halovány vizek szelvévé, át kell alakítanod a földet a bor kék abyssává.
29. A rubint fénye piros és arany a szikra benne; Egyetlen csepp megtisztítja az istenek urát, alattvalóm.
30. És ADNI szólt V.V.V.V.V.-hez, ekképpen: Ó gyengéd kicsikém, kicsi szerelmesem, gazellám, szépségem, fiam, töltsük fel a végtelenség oszlopát egy végtelen csókkal!
31. Hogy a stabil megremegjen, és az instabil lenyugodjon.
32. Úgy látták, hogy rettentő ijedtséggel sírt: nyakunkon 'A dolgok vége'.
33. És valóban így történt.
34. Lelki vízióm is volt és láttam az Ateisták szülőgyilkos pompáját. Kettő és Kettő erős eksztázisával a csillagoknak. Nagyon nevettek és örvendtek. Bíbor ruhákba öltöztek és bíbor borokat ittak és a lelkük egy szent tűz-virág volt.
35. Ők nem látták istent; nem látták isten Képét; Ők ezért emelkedtek a Kimondhatatlan ragyogás Palotájába. Egy éles kard sújtott le előttük, és a féreg Remény vonaglott a halál-agóniájában a lábuk alatt.

36. Az elragadtatásuk partja kettéválasztja a látható Reményt, és a Láthatatlan Félelem elszállt, már nincs többé.
37. Ó te, aki túl vagy Aura-Mazdán és Ahrimanén! Áldott légy korokon keresztül.
38. A Kételyt Sarló alakúra formázták, és lekaszálták a Sors virágait füzérükhöz.
39. Az Eksztázist lándzsára formálták, és átszúrták az ősi sárkányt, aki az álló vízen ült.
40. A friss tavaszokat elengedték, hogy a tömegek szomját enyhítsék.
41. És megint Uram, ADNI jelenlétében találtam magam, és a Szent Tudásában és a vele való Beszélgetésben, az Angyaléban, aki őrzött engem.
42. Ó Felemeltetett Szent, Ó Egyén az egyénen túl. Ó az Elképzелhetetlen Rosszaság Önmagát-világító Képe, Ó kedvesem, Ó szépségem, Jöjj és kövess engem.
43. ADNI, isteni ADNI, hadd avasson be az enyelgő ragyogásod! Így elzártam az Ő (her) nevének a nevét, ami inspirálta az elragadtatásom, annak az illata aki zavarba ejti a lelket, annak a fénye, aki lealacsonyítja ezt a testet az állatok szintjére.
44. Ajkaimmal szívtam ki a vért; táplálékként olvasztottam magamba szépségét; Lealacsonyítottam magamhoz képest őt (her), mesterévé váltam, tulajdonom volt, és az Ő élete az enyémben van. A vérébe írom az Istenek Sfinxének talányát, amit senki sem érthet meg, - csak a tisztákat, érzékieket, obszcéneket, az androgünöket és a ginándereket mentsétek, akik túlléptek a börtön rácsain, Khem régi iszapján, mely Amenti kapuiban áll.
45. Ó édesem, ínycsiklandozóm, az ivást egész este a Te oltárodnál fogom művelni; egész este a vér áldozatát fogom égetni; egész este előtted fogom lóbálni gyönyöröm tömjénfüstölőjét. Az imáim forrósága majd megtisztítja az orrnyílásaidat.
46. Ó Te, aki az elefánt földjéről jöttél, a tigris bőrével vagy övezve, a lótusz szellemével vagy felékesítve, az életem örülettel részegíted, az elmúlásomon ugrálsz.
47. Hívd a leányaidat, akik a halhatatlanság vörös rózsáival hintenek be, hogy örömünket vehessük. Hívd szatírjaidat, akik a tüskék a virágok között, hogy fájdalunkat vehessük. Legyen a fájdalom és az öröm összekeverve egyetlen felajánlásban az Úr ADNI-hoz.
48. Másfelől, hallottam ADNI, a vágyott hangját arról, hogy mi az, ami ez után van.
49. Akadályozzátok meg, hogy a Tébai népe valaha is Herkules Oszlopairól beszéljen vagy a Nyugat Óceánjairól. A Nílus talán nem [elég] gyönyörű folyó?
50. Akadályozzátok meg, hogy Isis papja felfedje Nuit meztelenségét, mert minden lépés halál és ujjászületés. Isis papja felemelte Isis fátylát, és leigáztatott a csókjai által. Aztán ott volt Nuit papja, aki felitta a csillagok tejét.
51. Az imádókat soha ne fordítsa el a fájdalom és a bukás. A piramis alapkövei az élő kőbe vésettettek a naplemente előtt; A király talán sírt napkeltekor, hogy a piramis koronája még nem lett megénekelve a messzi földön?
52. Volt még ott egy zümmögő madár, ami a szarvas kígyóhoz beszélt, könyörgött a mérgéért. És Khem hatalmas kígyója, a Szent, a királyi Ureus kígyó válaszolt neki, ezt mondta:
53. Nu egén hajóztam, abban a kocsiban amit „Millió-Évek”-nek hívnak és egyetlen lényt sem láttam Seb-en kívül, ami egyenlő lenne hozzám. Fogam mérge apám öröksége és apám apjáié; hogy kellene ezt neked odaadnom? Te és a gyermekeid éljetez úgy, ahogy Én és apáim éltek, akár százmillió generáción keresztül és talán a Szentek majd könyörülete megkínálja a gyermekeidet egy cseppel az öregek mérgéből.

54. És akkor a zümmögő madár lelke nagyon szomorúvá vált, rászállt a virágokra, ez olyan volt, mintha semmi beszéd nem lett volna közöttük. Aztán egy kígyó hirtelen lecsapott rá és meghalt.
55. De az Ibis, aki a Nílus, a gyönyörű isten töltésén meditált, figyelt és hallgatott. Félretette az Ibis mivoltát és kígyóvá változott, és mondta: véletlenül a gyermekeim száz és százmillió generációja után majd eléri, hogy a Kiterjesztett adjon nekik egy csepp mérget.
56. És lásd! a hold háromszor nőtt és ő Ureus kígyóvá változott és méregfog mérge kialakult benne és magjában, és az övé maradt örökkön örökké.
57. Ó Apep kígyó, Uram ADNI, az idő perceinek egyetlen cseppje utazza át az Örökkévalóságot és a Te látványod a fehér, sírrabló által soha nem érintett irányadó utikó. Ezért te az enyém vagy most is és leszel mindörökké. Ámen.
58. Továbbá hallottam ADNI hangját: pecsételd le a szív könyvét és a kígyót; az öttel és a hatvannal pecsételte le a szent könyvet.
59. Én ezt válaszoltam: a Te szavadnak megfelelően végeztem el. És befejeztetett. És ők, akik olvasták a könyvet és vitakoztak rajta ezért a terméketlen szavak földjére jutottak. És ők, akik lepecsételték a könyvet önnön vérükbe ADNI kiválasztottjai voltak és ADNI Gondolata volt az egy Szó és Tett; és ők azon a helyen laktak, amit a messzire Utazók úgy hívtak Semmi.
60. Ó föld, mi túl vagy mézen és fűszeren és minden tökéletességen! benned fogok tanyázni az Urammal mindörökké.
61. És az Úr ADNI gyönyörrel töltött el, és kedvességének kelyhét elviszem a régi szürke föld megfáradtjainak.
62. Ők, akik isznak betegséggel súlytatnak; az utálat száll rájuk, és a rémületük olyan, mint a vékony fekete füst a gonosz lakhelyén.
63. De a kiválasztottak ezért isznak, és egyenlővé válnak Urammal, a szépséggel, a hőn áhítottal. Nincs olyan bor, mint ez a bor.
64. Összegyűlnek egy ragyogó szívvé; ahogy Ra gyűjtötte össze a felhőit maga köré este az élvezet olvadt tengerébe; és a kígyó, ami Ra koronája kötötte őket össze a halál-csókokkal.
65. És ez a könyv vége, és az Úr ADNI öleli körül, mint egy Villámcsapás és Pylon és Kígyó és Fallosz, és középen ő olyan, mint egy asszony, aki kiárasztotta a csillagok tejét a melleiből. Igen, a csillagok tejét az ő melleiből.

XIX. Április 6 – 𐤇 HEH, A Csillag
Liber ARARITA, VI fejezet

𐤇

0. Mélyebbre és mélyebbre a dolgok mocsarában! Messzebbre és messzebbre a Mélység soha véget nem érő Kiterjedésében.
1. A nagy istennő, aki a Világegyetem fölé hajol, az én úrnőm; én vagyok a szárnyas gömb az ő szívénel.
2. Én örökkön csökkenek, ahogy ő örökkön növekszik.
3. Végül mindez egy.
4. A mi szerelmeinkből született minden dolgok Atyja és Teremtője.
5. Ő állította fel az elemeket; az étert, a levegőt, a vizet, a földet, és a tüzet.
6. Ő helyezte a vándorló csillagokat pályájukra.
7. Szántott Ő Ekéjének hét csillagával, hogy a hetek mozogjanak tehát, de mindig a változatlan Egyre mutassanak.
8. Felállította a Nyolc Övet, amelyekkel meggyűrűzte a bolygókat.
9. Felállította a Triádok Hármasságát minden dolgokban, tüzet tűzbe kényszerítve, és rendet állítva fel minden dolgok számára Egyiptom Királyainak Állandó Lakhelyén.
10. Felállította törvényét Királyságában.
11. De még az Atya is meghajolt a 418-as csillag Hatalma előtt és így
12. Finomságánál fogva kiterjesztette mind a Korona tizenkét sugarává.
13. És ez a tizenkét sugár Egy.

XX. **Április 7 – 7 DALETH, A Császárnő:**
Liber VII, VII fejezet

1. A füstölő égetésével és a messi droggal lett felfedve a szó.
2. Ó étel és méz és olaj! Ó gyönyörű zászlója a holdnak, amit kilógat a gyönyör közepébe!
3. Ezek meglazítják a tetem pólyáját; eloldozzák Ozírisz lábait, így a lángoló isten áttörhet az égbolton a fantasztikus lándzsájával.
4. De a szomorú fekete márvány a szomorú szobor, és a változatlan fájdalom a szemben keserves a vaknak.
5. Mi megértjük azon megrázott márvány elragadtatását, [mely] a megkoronázott gyermek agóniája által lett szétszakítva, az istenek arany pálcája [által].
6. Mi tudjuk, hogy miért van minden a kőbe rejtve, és a koporsóba, a nagy síremlékbe, és mi is válaszolunk Olalám! Imál! Tutulú! ahogy a régi könyvben írva van.
7. Azon könyv három szava olyan, mint az élet az Új Eón számára; egy isten sem olvasta végig.
8. De te és én, Ó Isten, megírtuk lapról-lapra.
9. Miénk a Tizenegyrétű szó Tizenegyrétű olvasata.
10. Ezen hét betű együtt hét különböző szót alkot; minden szó isteni és hét mondat van bennünk elrejtve.
11. Te vagy Szó, Ó kedvesem, Uram, Mesterem.
12. Jöjj hozzám, keverd össze a vizet és a tüzet, mindennek fel kell oldódnia.
13. Várok rád az álmomban, ébren, nem Invokállak többé; hiszen Te bennem vagy, Ó Te, ki egy gyönyörű hangszerré változtattál, ami a Te elragadtatásodra van hangolva.
14. De mégis el vagy választva, úgy, ahogy én.
15. Emlékszem egy bizonyos szent napra az év alkonyán, Ozírisz Együttállásának alkonyán, mikor először láttalak Téged tisztán; amikor először lett a félelmetes kimenetel kiharcolva, amikor az Íbiszfejű varázslattal elűzte a harcot.
16. Emlékszem az első csókra, mint ahogy egy leánynak kell. És a sötét mellékutakon nem volt még egy; a Csókjaid megmaradtak.
17. Nincs melletted még egy a Szerelem Univerzumában.
18. Istenem, Szeretlek, Ó Te díszes szarvú kecske!
19. Te gyönyörű Ápisz-bika! Te gyönyörű Apep-kígyó! A Terhes Istennő gyönyörű gyermeke!
20. Megmozdultál az álmodban, Ó, évek ősi szomorúsága! Felemelted a fejed, hogy lesújts és minden feloldódott a Dicsőség Mélységében!
21. Legyen a szavak betűinek vége! legyen a hétrétű beszédnek vége.
22. Kódold bele mind eme csodát egy sovány, sebes teve figurájába, ami a homokban lépked.
23. Magányos Ő és utálatos, de megkapta a koronát.
24. Örvendj! Örvendj!
25. Istenem! Ó, Istenem! Én csap az idők csillagporának egy szemcséje vagyok; én vagyok a dolgok titkának Mestere.
26. Én vagyok a Felfedő és az Előkészítő. Enyém a Kard—és a Mitra és a Szárnyas Pálca!
27. Én vagyok a Beavató és a Pusztító. Enyém a [föld] Golyó—és a Bennu-madár és Ízisz, a lányom Lótusza!
28. Én vagyok az, aki mindezek felett áll; és én cipelem a hatalmas sötétség szimbólumait.
29. Lesz ott egy pecsétje a halál hatalmas tűnődő óceánjának és a sötétség belső tündöklésének.
30. Fel fogja falni az kisebb sötétséget.
31. És abban a mélységben valaki szólani fog: Mi az?
32. Nem Én.
33. Nem Te, Ó Isten.

34. Jöjj, ne okoskodjunk mi ketten; élvezzük! Legyünk önmagunk, csendben, egyedülálló, elválasztottak.
35. Ó, világ magányos fá! Ebben a visszavonultságban elrejtitek-e a szeretetünket?
36. A Leghatalmasabb lándzsáinak erdejét Éjnek hívják, és Hádésznek, és a Harag Napjának; De én vagyok az ő kapitánya és én cipelem a kelyhét.
37. Ne féljetez engem a lándzsáimmal! A démonokat a csinos gallyacskáikkal fogják lemészárolni. Szabad leszel.
38. Ah, szolgák! nem fogjátok—nem tudjátok, hogy akarjatok.
39. A lándzsáim zenéje majd a szabadság dala lesz.
40. Egy nagy madár fog majd az Élvezet mélységéből végigsöpörni és el fog téged hozni, hogy a kehelyhordozóm legyél.
41. Jöjj, Ó Istenem, egy utolsó elragadtatásban érjük el az egységet a sokasággal.
42. A Dolgok csendjében, az erők Éjszakájában, túl a hármak elátkozott birodalmán, élvezzük a szerelmünket!
43. Kedvesem! Kedvesem! el, el, túl a Gyülekezeten, a Törvényen, a Megvilágosodáson, egészen az Sötétség Elhagyatott Anarchiájáig.
44. Még így is el kell fednünk a ragyogásunkat.
45. Kedves! Kedvesem!
46. Ó, Istenem de szerelem bennem áttöri a Tér és Idő korlátait; a Szerelmem megiszlik közöttük, hiszen a szerelem nem szerelem.
47. A borom azoknak lett kiöntve, akik még nem kóstoltak bort.
48. Ezért a gázok majd megtisztítják őket és a szerelmem ereje majd hatalmas gyermeket fog nemzeni a leányaikkal.
49. Igen! Befogadás nélkül, ölelés nélkül—és hang válaszol Igen! Ezek így lesznek.
50. Kerestem Magamnak egy Szót; nem, magamnak.
51. ÉS jött a szó: Ó Te! Ez jól van [így]. Ne vigyázz! Szeretlek! Szeretlek! Szeretlek!
52. Ezért van hitem a végsőkig, igen, a végsőkig.

XXI. Április 8 – ♀ GIMEL, A Főpapnő
Liber Legis, I fejezet (Nuit)

1. Had! Nuit megtestesülése.
  2. A mennyek társaságának leleplezése.
  3. Minden férfi és minden nő egy csillag.
  4. Minden szám végtelen; nincs különbség.
  5. Segíts nekem, ó Théba harcra, az emberek Gyermekai előtti leleplezésben!
  6. Légy Hadit, a titkos központom, szívem & nyelvem!
  7. Lásd! Aiwass fed fel, Hoor-paar-kraat követe.
  8. A Khabs van a Khuban, nem a Khu a Khabsban.
  9. Imádd hát a Khabsot, és lásd, mint fényem rádömlik!
  10. Legyen szolgálóm kevés & rejtett: ők uralják majd a sokaságot & az ismertet.
  11. Ezen bolondoknak hódolnak az emberek; mind Isteneik & embereik bolondok.
  12. Gyertek elő, ó gyermekek, a csillagok alá, & vegyétek részeteket a szerelemből!
  13. Felettetek és bennetek vagyok. Extázisom a tiétekben van. Örömöm a ti örömeitökön látni.
14. Fenn, a gyémántos azúr ég
Mezítelen csodás Nuit;
Hajlik, csókja extázisban ég,
Lent rejtve vágyik rá Hadit.
A szárnyas gömb, csillag-azúr,
Enyém mind, Ó Ankh-af-na-khonsu!
15. Most tudjátok meg, hogy a végtelen tér választott papja & apostola a herceg-pap a Fenevad;
és az asszonyában, akit Skarlát Asszonynak neveznek, adott minden erőt. Ők gyűjtik össze
gyermekemet aklukban: ők hozzák a csillagok dicsőségét az emberek szívébe.
  16. Mert a Fenevad örökké egy nap, és a Skarlát Asszony egy hold. De a Fenevadé a szárnyas
titkos láng, és a Skarlát Asszonyé a hajló csillagfény.
  17. De ti nem vagytok ily kiválasztottak.
  18. Ég szemöldökükön, ó ragyogó kígyó!
  19. Ó azúr szemhéjú asszony, hajolj fölédük!
  20. A rituálék kulcsa a titkos szóban van, melyet a Fenevadnak adtam.
  21. Az Istennel & az Imáddal semmi vagyok: ők nem látnak engem. Ők olyanok, mint a földön;
én vagyok a Menny, és nincs más Isten, csak én, és az én uram Hadit.
  22. Most, ezért, Nuit nevemen ismertek engem, Ő pedig egy titkos nevemen, melyet neki adok
mikor végre megismer. Mivel én a Végtelen Tér és annak Végtelen Csillagjai vagyok,
tegyetek ti is így. Oldódjatok fel! Ne legyen köztetek különbség téve egyetlen dolog & másik
dolog között sem; mert ezáltal ebből jön a fájdalom.
  23. De az, ki segítségre van ebben, legyen ő mindenek ura!
  24. Nuit vagyok, és a szavam hat és ötven.
  25. Ossz, adj össze, szorozz, és érts.
  26. Majd szólt a szépséges prófétája és rabszolgája: Ki vagyok én, és mi lesz a jel? Ő így felelt,
lehajolva, egy csillogó kék láng, mindent-megérintő, mindent átható, kedves kezei a fekete
földön, & hajlékony teste szerelemre ível, és puha lábai nem bántják az apró virágokat: Te
tudod! És a jel az extázisom lesz, a létezés folyamatosságának tudatossága, testem
mindenhol-jelenléte.
  27. Majd a pap válaszolt & szólt a Tér Királynőjéhez, megcsókolva csodálatos szemöldökét, és a
Királynő fényének harmata a Pap egész testét az izzadtság édes illatú parfümjében fürdette:

- Ó Nuit, Mennyek örökkévalója, legyen örökké így; hogy az emberek ne beszéljenek rólad, mint Egy, hanem mint Senki; és ne beszéljenek rólad egyáltalán, mert te örökkévaló vagy!
28. Senki, belélegezte a csillagok halovány & tűnékeny fényét, és kettő.
  29. Mert megosztott vagyok a szerelem kedvéért, az egyesülés esélyéért.
  30. Ez a világ teremtése, hogy a megosztottság fájdalma mint semmi, és a feloldódás gyönyöre minden.
  31. Mert ne törődj az emberek ezen bolondjaival és az ő sirámaikkal! Keveset éreznek; ami van, azt gyenge gyönyörök egyensúlyozzák ki; de ti vagytok az én választottaim.
  32. Engedelmeskedjete prófétámnak! kövessétek tudásom próbáit! csak engem keressetek! Akkor a szerelmem élvezetei megszabadítanak titeket minden fájdalomtól. Ez így van: esküszöm testem boltozatára; szent szívemre és nyelvemre; mindenre, mit adni tudok, mindenre, amit tőletek kívánok.
  33. Ekkor a pap mély transzba, vagy ájulásba esett & így szólt a Mennyek Királynőjéhez: Írd le nekünk a próbákat; írd le nekünk a rituálékat; írd le nekünk a törvényt!
  34. De a Királynő így szólt: a próbákat nem írom le: a rituálék félig ismertek, félig rejtettek lesznek: a Törvény mindenkié.
  35. Ez, amit írsz, a Törvény háromrétű könyve.
  36. Írnokom, Ankh-af-na-khonsu, hercegek papja, nem változtat egy betűnyit sem ezen a könyvön, de hogy ne legyen ostobaság, magyarázni fogja Ra-Hoor-Khuit bölcsessége által.
  37. Szintűgy a mantrákat és varázslatokat; az obeah-t és a wanga-t; a pálca munkáját és a kard munkáját; ezeket tanulja és tanítja majd meg.
  38. Tanítania kell; de a próbákat szigorúvá teheti.
  39. A Törvény szava: *Θελημα*.
  40. Aki Thelemitáknak hív minket, nem tesz rosszat, feltéve, hogy közéről a szó mélyére tekint. Mert Három Fokozat van benne, a Remete, és a Szerető, és a Föld embere. Tégy amit akarsz lesz a Törvény egésze.
  41. A Bűn szava Korlátozás. Ó férfi! ne utasítsd vissza feleséged, ha akarja! Ó szerető, ha akarsz, távozz! Nincs kötelék mi egyesíthetné a megosztottat, csak a szerelem: minden más egy átok. Átkozott! Átkozott legyen az eonokon át! Pokol.
  42. Legyen a sokság azon állapota megkötve és gyűlölködő. Így van mindeneddel; nincs jogod, csak hogy akaratod tedd.
  43. Tedd azt, és senki nem mond nemet.
  44. Mert a tiszta akarat, céltől csillapítatlan, megváltva az eredmények utáni vágytól, minden szempontból tökéletes.
  45. A Tökéletes és a Tökéletes egy Tökéletes és nem kettő; nem, semmi!
  46. Semmi egy titkos kulcsa ennek a törvénynek. A Zsidók hatvanegynek hívják; én úgy hívom, nyolc, nyolcvan, négyszáz & tizennyolc.
  47. De övék a fél: egyesítsd művészeteddél, hogy minden eltűnjön.
  48. A prófétám bolond az egy, egy, egy-ével; ezek tán nem az Ökör, és semmi a Könyv szerint?
  49. Eltöröltetett minden rituálé, minden próba, minden szó és jel. Ra-Hoor-Khuit elfoglalta székét Keleten az Istenek Napéjegyenlőségekor; és legyen Asar Isa-val, akik szintén egyek. De nem belőlem valók. Legyen Asar az imádó, Isa a szenvedő; Hoor titkos nevében és ragyogásában az avató Úr.
  50. Egy szót kell szólni a főpapi feladatról. Lásd! három próba egyben, és három módon adható. A durvának tűzön kell áthaladnia; a finomaknak próbáltassék meg intellektusuk, és a fensőbbes kiválasztottak a legmagasabb módon. Így leszen nektek csillag & csillag, rendszer & rendszer; egyik se ismerje jól a másikat!
  51. Négy kapuja van egy palotának; eme palotának padlója arany és ezüst; lapis lazuli & jáspis van ott; és mindenfajta ritka illatszerek; jázmin & rózsa, és a halál jelképei. Hadd lépjen be sorban, vagy egyszerre a négy kapun; hadd álljon a palota padlóján. Nem fog elsülyyedni?

- Amn. Ho! harcos, ha szolgád elsüllyed? De vannak módszerek és módszerek. Légy bőkezű ezért: öltsetek magatokra jó ruhát; egyetek gazdag étkeket és igyatok édes borokat és borokat, melyek habzanak! Úgyszintén, vegyétek ki bőséges részeteket a szerelemből ahogy akarjátok, amikor, ahol, és akivel akarjátok! De mindig énhozzám.
52. Ha ez nem folyik rendben, ha összekeveritek a tér-jeleket, mondván: Ők egyek; vagy mondván: Ők sokaság; ha a rituálé egyszer is nem hozzám szól: számítsatok Ra Hoor Khuit szörnyű ítéletére!
  53. Ez újjászüli a világot, a kis világot húgomat, szívemet & nyelvemet, kihez küldöm eme csókot. Úgyszintén, ó írnok és próféta, bár hercegek közül való vagy, ez nem csillapít téged, sem fel nem oldoz. De extázis lesz tiéd és föld boldogsága: örökkön Hozzám! Hozzám!
  54. Egyetlen betű formáját se változtasd meg, mert lásd! te, ó próféta, nem látod mindezen benne rejtett misztériumokat.
  55. Beleidnek gyermeke, ő látja majd azokat.
  56. Ne Keletről várd őt, sem Nyugatról; mert nem a várt házból jön az a gyermek. Aum! Minden szó szent és minden próféta igaz; kivéve, hogy csak keveset értenek; oldd meg az egyenlet első felét, hagyd a másodikat érintetlen. De tiéd minden a tiszta fényben, és némely, bár nem mind, a sötétben.
  57. Idézz meg csillagaim alatt! Szerelem a törvény, szerelem az akarat alatt. Ne engedd a bolondokat összetéveszteni se a szerelmet; mert van szerelem és szerelem. Van a galamb, és van a kígyó. Jól válasszatok! Ő, prófétám, választott, ismerve az erőd törvényét, és Isten Házának hatalmas rejtélyét. Könyvem mindezen öreg betűi rendben vannak; de $\mathfrak{z}$ nem a Csillag. Ez úgyszintén titok: prófétám felfedi majd a bölcseknek.
  58. Elképzелhetetlen gyönyört adok a földön: bizonyosságot, nem hitet, az életben, a halálban; kimondhatatlan békét, pihenést, extázist; s nem követelek semmi áldozatot.
  59. Füstölöm gyantás fákból & mézgakból való; és nincs benne vér: mert hajam az Örökkévalóság fái.
  60. Számom 11, mint mindazok száma, kik közülünk valók. Az Öt Ágú Csillag, Körrel a Közepében, & a kör Vörös. Színem fekete a vaknak, de a kék & arany látszik a látónak. Úgyszintén, titkos dicsőségem van azoknak, kik szerelmeseim.
  61. De szerelmemnek lenni jobb, mint minden más: ha most az éji csillagok alatt a füstölöm égeted előttem a sivatagban, hívva engem tiszta szívvel, és a Kígyó lánggal benne, jöhetsz kicsit, hogy keblemen nyugodj. Egy csókért akkor mindent odaadnál; de aki egy porszem töredékét adja, mindent elveszít abban az órában. Gyűjtsetek javakat és készletet nőkből és fűszerekből; viseljetek gazdag ékszereket, haladjátok túl a föld népeit ragyogásban & büszkeségben; de mindig az én szerelmemben, és így juttok el az én gyönyörömhöz. Parancsolom neked, hogy járulj elém egyetlen köntösben, befödve gazdag fejfedővel. Szeretlek! Sóvárgok utánad! Sápadt, vagy bíbor; fátyolozott, vagy kívánatos, én ki minden gyönyörűség és bíbor, és a legbelsőbb érzék részegsége vagyok, kívánlak. Vedd magadra a szárnyakat, és ébreszd fel a tekergőző csillogást benned: jöjj hozzám!
  62. Minden találkozásomkor veled így szóljon a papnő - és égjenek szemei a vágtyól, amint ott áll mezítelenül és örvendezve titkos templomomban - Hozzám! Hozzám! előhívva mindenki szívének lángját szerelmi dalában.
  63. Énekeld az elragadó szerelmi dalt énhozzám! Égess nekem illatos füstölőt! Viselj nekem ékszereket! Igyál rám, mert szeretlek! Szeretlek!
  64. Naplemente kék-szemhéjú lánya vagyok; én vagyok az érzéki éji ég mezítelen csillogása.
  65. Hozzám! Hozzám!
  66. Nuit megtestesülése végéhez ért.

XXII. Április 9 – BETH, A Mágus Liber Legis, II fejezet (Hadit)

1. Nu! Hadit elrejtése.
2. Gyertek! ti mind, és ismerjétek meg a titkot, mely még nem lett felfedve. Én, Hadit, kiegészítése vagyok Nu-nak, menyasszonyomnak. Nincs kiterjedésem, és Házam neve Khabs.
3. A gömbben mindenhol a középpont vagyok, ahogy ő, a kerület, nem található.
4. Mégis, ő ismert lesz & én soha.
5. Lásd! a régi idők rituáléi feketék. Űzessenek el a gonoszok; a jókat tisztítsa meg a próféta! Akkor válik megfelelővé ez a Tudás.
6. Én vagyok a láng, mely az ember minden szívében és minden csillag magvában ég. Én vagyok az Élet, és az Élet adója, de ezért az én ismeretem a halál ismerete.
7. Én vagyok a Mágus és az Ördögűző. Én vagyok a kerék tengelye, és a kocka a körben. A Jöjj hozzám ostoba szó: mert én vagyok az, aki megy.
8. Aki Heru-pa-kraath-ot imádta, engem imádott; helytelenül, hisz' én vagyok az imádó.
9. Emlékezzetek mind, hogy a létezés tiszta gyönyör; hogy minden szomorúság csak olyan, mint az árnyék; elmúlnak & bevégeztettek; de ott van az, ami marad.
10. Ó próféta! gonosz szándékod van eme írás megtanulásával.
11. Látom, gyűlölöd a kezet & a tollat; de én erősebb vagyok.
12. Mert benned vagyok, amiről nem tudsz.
13. miért? mert te voltál a tudó, és én.
14. Most légyen eme szentély elfátyolozva: most hadd nyelje el a fény az embereket és eméssze fel vaksággal!
15. Mert én tökéletes vagyok, mint Nem-lét; és a számom kilenc a bolondok szerint; de az igazakkal nyolc vagyok, és egy a nyolcban: Ami létfontosságú, mert én valóban semmi vagyok. A Császárnő és a Király nem tőlem valók; mert további titok rejtezik itt.
16. Én vagyok a Császárnő & a Főpap. Így tizenegy, ahogy menyasszonyom tizenegy.
17. Hallj engem, sóhajnak népe!
A megbánás és fájdalom
Holtak és haldoklók része,
Kik nem ismerik még arcom.
18. Ezek halottak, ezek a fickók; ők nem éreznek. Nem a szegényekért és szomorúakért vagyunk: a föld urai a mi népünk.
19. Egy Isten éljen egy kutyában? Nem! de a legfenségesebbek közülünk valók. Örvendezni fognak, a kiválasztottaink: aki szomorú, az nem közülünk való.
20. Szépség és erő, szökkenő nevetés és csodás ízű epekedés, hatalom és tűz való közülünk.
21. Nincs közösségünk a kirekesztettekkel és alkalmatlanokkal: hadd haljanak meg nyomorúságukban. Mivel nem éreznek. A szájalom a királyok vétke: tapossuk el a nyomorultat & a gyengét: ez az erők törvénye: ez a mi törvényünk és a világ gyönyöre. Ne gondolj, ó király, ama hazugságra: Neked Meg Kell Halnod: soha nem halsz meg, hanem élni fogsz. Most érthető legyen: Ha egy Király teste feloldódik, tiszta extázisban marad mindörökre. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! A Nap, Erő & Látás, Fény; ezek járnak a Csillag & a Kígyó szolgálóinak.
22. Én vagyok a Kígyó aki Tudást & Gyönyört és ragyogó dicsőséget ad, és felkavarja az emberek szívét részeg bódulattal. Hogy engem dicsőítsetek, vegyetek bort és furcsa szereket, melyekről beszélek prófétámnak, & bódítsatok magatokat el általuk! Nem ártanak nektek egyáltalán. Hazugság ez az ostobaság magatok ellen.

- Az ártatlanság kimutatása hazugság. Légy erős, ó ember! Vágyakozz, élvezz mindent, mi érzéki és elragadtat: ne félj, hogy bármely Isten megtagad téged ezért.
23. Egyedül vagyok: nincs Isten ott, ahol én vagyok.
  24. Lássátok! ezek súlyos misztériumok; mert azok is barátim közül valók, kik remeték. Most ne higgyétek, hogy az erdőben, vagy a hegyen találjátok őket; hanem bíbor ágyakban, csodás női bestiák simogatják őket hatalmas végtagokkal, és tűz és fény a szemükben, és lángoló hajzuhatag körülöttük; ott találjátok őket. Látni fogjátok őket uralkodni, győzedelmes hadseregeknél, minden gyönyörnél; és bennük ennél milliószor nagyobb gyönyör lesz. Óvakodjatok, nehogy bármelyikötök kényszerítse a másikat, Király a Király ellen! Szeressétek egymást lángoló szívvel; gázoljatok át az alantas embereken büszkeségeitek bátor vágyában, dühötök napjaiban.
  25. Ti a népek ellen vagytok, Ó választottaim!
  26. Én vagyok a titkos Kígyó, feltekeredve, ugrásra készen; összetekeredésemben öröm lakozik. Ha felemelem a fejem, én és Nuitom egyek vagyunk. Ha lehajtom fejem, és mérget lövöllek, a föld elragadtatása van, és én és a föld egyek vagyunk.
  27. Nagy veszélyt rejtök magamban; mert aki nem érti meg ezeket a rúnákat, nagyot bukik. Le fog zuhanni a verembe, melynek neve Mert, és ott eltűnik az Értelem kutyáival.
  28. Most egy átkot Mertre és társaira!
  29. Légyen Mert átkozott mindörökre!
  30. Ha Akarat megáll és Miértet kiált, megidézve Mertet, akkor Akarat megáll & nem tesz semmit.
  31. Ha Hatalom miértet kérd, akkor gyengeség Hatalom.
  32. Ugyanígy az értelem hazugság; mert van egy végtelen & ismeretlen tényező; & minden szavuk elferdített.
  33. Elég Mertből! Legyen átkozott kutya!
  34. De ti, ó én népem, emelkedjete fel & ébredjete!
  35. Legyenek a rituálék helyesen bemutatva, örömmel & szépséggel!
  36. Vannak az elemek rituáléi és az idők ünnepei.
  37. Egy ünnep a Próféta és Menyasszonya első éjjelére!
  38. Egy ünnep a Törvény Könyve megírásának három napjára.
  39. Egy ünnep Tahuti-nak és a Próféta gyermekének - titok, Ó Próféta!
  40. Egy ünnep a Legfelsőbb Rituáléra, és egy ünnep az Istenek Napéjegyenlőségére.
  41. Egy ünnep a tűzért és egy ünnep a vízért; egy ünnep az életért és egy nagyobb ünnep a halálért!
  42. Egy ünnep minden nap a szívetekben elragadtatásom örömeiben!
  43. Egy ünnep minden éjjel Nu - hoz, és a legvégső gyönyör élvezetének!
  44. Igen! lakomázzatok! örvendezzete! nincs többé rémület. A feloldódás van, és örök extázis Nu csókjaiban.
  45. Halál van a kutyáknak.
  46. Elbuzsz? Sajnálkozol? Félelem lakozik szívedben?
  47. Ahol én vagyok ezek nincsenek.
  48. Ne sajnáld azt, ki elesett! Soha nem ismertem őket. Nem nekik való vagyok. Nem vigasztalok: gyűlölöm a vigasztaltat & a vigasztalót.
  49. Egyedülálló & hódító vagyok. Nem a rabszolgák közül való vagyok, kik eltűnnek. Legyenek átkozottak & haljanak! Amen. (Ez a 4 - ről szól: van egy ötödik ki láthatatlan, & benne vagyok, mint csecsemő a tojásban.)
  50. Kék vagyok és arany menyasszonyom fényében: de a vörös csillogás a szememben van; & csillanásaim bíborak & zöldek.
  51. Bíboron túli bíbor: a fény, mely magasabb, mint a látás.

52. Van egy fátyol: ez a fátyol fekete. Ez az szemérmes asszony fátyla; ez a szomorúság fátyla & a halál szemfedele: ez nem belőlem való. Tépjétek le a századok eme hazug kísértetét: ne leplezzétek hibáitok erényes szavakkal: ezen hibák az én szolgálatom; jól cselekedtek, & megjutalmazlak benneteket itt & a túlvilágon.
53. Ne félj, ó Próféta, mikor ezen szavak szólnak, nem fogod sajnálni. Te hangsúlyosan a kiválasztottam vagy; és áldottak a szemek melyekre örömmel tekintesz. De a sanyarúság maszka mögé rejtelek: azok, kik látnak félni fognak, hogy bukott vagy: de felemeltek.
54. Azok sem számítanak, kik hangosan kiáltják ostobaságukat; fel fogod fedni: te számítász: ők a mert rabszolgái: Ők nem belőlem valók. A pontok akaratod szerint; a betűk? ne változtasd őket sem stílusban, sem értékben!
55. Szerezd meg az angol ábécé rendjét & értékét; új szimbólumokat fogsz találni, melyeknek megfeleltethetőek.
56. Takarodjatok! ti gúnyolódók; még ha tiszteletemre nevettek is, nem nevettek sokáig: akkor mikor szomorúak lesztek, tudni fogjátok, hogy elhagytalak benneteket.
57. Az, ki igaz, igaz is marad; az, ki mocskos, mocskos is marad.
58. Igen! ne a változásra tekintetek: olyanok lesztek, amilyenek vagytok, & nem mások. Ezért a föld királyai Királyok maradnak mindörökké: a rabszolgák szolgálni fognak. Senki nem taszítatik le, vagy emeltetik fel: minden örökké olyan, mint volt. De szolgálaim vannak kik maszkot viselnek: lehet, hogy az egyszerű koldus egy Király. Egy Király akarata szerint választhatja ruháit: nincs biztos próbája: de egy rabszolga nem rejtheti el szegénységét.
59. Óvakodj ezért! Szeress mindenkit, mert lehet, hogy rejtőző Király! Így szólsz? Ostoba! Ha ő egy Király, nem tudsz ártani neki.
60. Ezért üssetek keményen & alacsonyan, és a pokolba velük, kerekedjétek felül!
61. Egy fény van szemeid előtt, ó Próféta, egy kívánatlan fény, a legkívánatosabb.
62. Felmagasztaltatok szívedben; és a csillagok csókjai súlyosan záporoznak testedre.
63. Kimerült vagy az ihletettség érzéki teljességében; a kimerültség édesebb, mint a halál, gyorsabb és nevetéssel telibb, mint a Pokol férgének simítása.
64. Ó! legyőzöttél: rajtad vagyunk; gyönyörünk mindened átjárja: üdvöz légy! üdvöz légy: Nu profétája! Had profétája! Ra-Hoor Khu profétája! Most örvendezz! most jer fényességünkbe & elragadtatásunkba! Jer szenvedélyes békénkbe, & írd édes szavakat a Királyoknak.
65. Én vagyok az Úr: te vagy a Szent Kiválasztott!
66. Írj, & lelj extázisra az írásban! Dolgozz, & légy ágyunk a munkában! Borzongj az élet & halál gyönyörével! Ah! halálod csodás lesz: boldogság annak, ki látja. Halálod lesz pecsétje korszak-hosszú szeretetünk ígéretének. Jöjj! emeld fel szíved & örvendezz! Egyek vagyunk; semmi vagyunk.
67. Állj! Állj! Bírd ki elragadtatásodat; ne zuhanj ájulásba a csodás csókoktól!
68. Erősebben! Tartsd magad! Emeld fel fejed! ne lélegezz oly mélyen - halj meg!
69. Ah! Ah! Mit érzek? Kimerült lenne a szó?
70. Segítség & remény van más varázslatokban. Bölcsesség azt mondja: légy erős! Akkor több gyönyört tudsz elviselni. Ne légy állat; finomítsd elragadtatásodat! Ha iszol, a művészet nyolc és kilencven szabálya szerint igyál: ha szeretsz, gyengédséggel haladd meg; és ha bármi gyönyörtelít teszel, légyen benne elmésség.
71. De haladj túl! Haladj túl!
72. Nyúlj mindig többért! és ha tényleg enyém vagy - és ne kételkedj, ha valaha boldog vagy! - a halál mindennek koronája.
73. Ah! Ah! Halál! Halál! kívánni fogod a halált. A Halál tiltott, ó ember, számodra.
74. Vágyad hossza lesz dicsőségének ereje. Az, ki hosszan él & nagyon vágyja a halált örökké a Király a Királyok közt.

75. Igen! figyeld a számokat & a szavakat:
76. 4 6 3 8 A B K 2 4 A L G M O R 3 Y X 24 89 R P S T O V A L. Mit jelent ez, ó próféta?
Nem tudod; nem is tudod meg soha. Jön majd egy, hogy kövessen téged: ő kifejti. De emlékezz, ó kiválasztott, hogy légy én; hogy kövesd Nu szerelmét a csillagfényes mennyben; hogy tekints az emberekre, hogy mondd el nekik ezt a boldog szót.
77. Ó légy büszke és hatalmas az emberek közt!
78. Emeld fel magad! mert senki nincs, ki hozzád hasonló lenne az emberek közt vagy az Istenek közt! Emeld fel magad, ó én prófétám, tartásod túlnyúlik majd a csillagokon. Imádni fogják neved, tisztességest, misztikust, csodálatost, az ember számát; és a házad nevét, (mely) 418.
79. Hadit elrejtésének vége; és áldás & imádat a kedves Csillag prófétájának!

XXIII. Ápilis 10 – ALEPH, A Bolond
Liber Legis, III fejezet (Heru-Ra-Ha)

1. Abrahadabra; Ra Hoor Khut jutalma.
2. Itt, hazafelé megosztottság van; van egy ismeretlen szó. A betűzés halott; a minden nem semmi. Óvakodj! Állj! Emeld Ra-Hoor-Khuit varázslatát!
3. Most legyen elsőként érthető, hogy én a Háború és a Bosszú egy istene vagyok.
4. Válasszatok egy szigetet!
5. Erősítsétek meg!
6. Trágyázzátok körbe háborús gépezetekkel!
7. Adok nektek egy hadigépet.
8. Azzal lesújtotok a népekre; és senki nem áll meg előttetek.
9. Lapulj! Vonulj vissza! Előre! ez a Hódítás Csatájának Törvénye: így végezd imádatom titkos házamban.
10. Szerezd meg magát a Felfedés Sztéléjét; állítsd fel titkos templomodban - és az a templom máris készenáll - & ez lesz Kiblád mindörökre. Nem fog megfakulni, hanem csodás szín tér belé vissza nap nap után. Zárd lelakatolt üvegbe bizonyítékul a világnak.
11. Ez legyen egyetlen bizonyítékom. Megtiltom az ellenkezést. Hódíts! Ennyi elég. Megkönnyítem elszakadásodat a Győzelmes Városban lévő hibás rendű háztól. Te magad fogod megtéríteni imádattal, ó próféta, bár nem tetszik neked. Veszély & baj leselkedik rád. Ra-Hoor-Khu veled van. Imádj engem tűzzel & vérrel; imádj engem kardokkal & dárdákkal. Legyen az asszony karddal övezve előttem: hadd folyjon vér a nevemnek. Gázold le a Hitetleneket; kerekedj fölénk, ó harcos, néked adom étkül húsukat!
12. Áldozatok marhát, kicsit és nagyot: egy gyermek után.
13. De nem most.
14. Látni fogjátok azt az órát, ó áldott Fenevad, és te, vágyainak Skarlát Ágyasa!
15. Szomorúak lesztek tőle.
16. Ne tekintetek túl lelkesen az ígéretek megragadására; ne féljetek alávetni magatokat az átkoknak. Ti, még ti sem értitek mindezek jelentését.
17. Ne féljetek egyáltalán; ne féljetek embertől, sem Sorstól, sem istenektől, sem semmitől. A pénzt ne féljétek, sem a népi ostobaság kacaját, sem más erőt a mennyben, vagy a földön, vagy a föld alatt. Nu a menedéketek, ahogy Hadit a fényetek; és én vagyok karotok ereje, hatalma, buzgalma.
18. Hagyjátok a kegyelmet, átkozottak, kik sajnálkoznak! Öljétek és kínozzatok; ne hagyjatok meg senkit; kerekedjete fölénk!
19. Azt a sztélét a Sivárság Irtózatának fogják hívni; jól számoljátok nevét, & az nektek 718 lesz.
20. Miért? Mert a Mert bukása miatt nincs ő ott ismét.
21. Állítsd fel képmásom Keleten: venni fogsz egy képet, melyet megmutatok neked, különleges, hasonlót ahhoz, melyet ismersz. És hirtelen könnyűvé válik ezt megtenned.
22. A többi kép körém csoportosul, hogy támogassanak: mind legyen imádvá, mert körém csoportosulnak, hogy felmagasztaljanak. Én vagyok az imádat látható tárgya; a többi titkos; mert a Fenevad & Menyasszonya ők: és az X Megpróbáltatás győztesei. Mi ez? Tudni fogod.
23. Illatszernek keverjétek össze lisztet és mézet és vörösbor seprőjét: majd Abramelin olaját és olívaolajat, és utána lágyítsátok & simítsátok el gazdag, friss vérrel.
24. A legjobb vér a holdé, havonta: aztán egy gyermek friss vére, vagy a mennybéli ostya cseppjei: aztán az ellenségeké: aztán a papé vagy a híveké: végül valamely állaté, mindegy milyené.

25. Ezt égessétek: készítsetek ebből süteményeket & egyétek nekem. Ennek van egy másik használati módja is; légyen elem helyezve, és vastagon megkenve imáid illatszereivel: tele lesz bogarakkal és csúszó-mászó dolgokkal, melyek szentek nekem.
26. Öljétek meg ezeket, megnevezve ellenségeiteket; & azok elhullanak előttemek.
27. Úgyszintén vágyat & a vágy hatalmát szaporítják bennetek az étkezéssel.
28. Úgyszintén erősek lesztek a csatában.
29. Sőt mitöbb, ha soká vannak tartva, az jobb; mert dagadnak az erőmtől. Mind előttem.
30. Oltárom nyílt bronzmunka: ezüstön vagy aranyon égessétek rajta!
31. Jön egy gazdag ember Nyugatról, aki rádönti aranyát.
32. Az aranyból kovácsolj acélt!
33. Légy készen menekülni vagy lesújtani!
34. De a szent helyed érintetlen marad a századokon át: bár tűzzel és karddal lesz porig égetve & összezúzva, mégis egy láthatatlan ház áll ott, és állni fog a Nagy Napéjegylenlőség bukásáig; mikor Hrumachis emelkedik majd és a kettős pálcájú foglalja el trónom és helyem. Egy másik próféta jó majd, s friss lázt hoz az egekből; egy másik asszony ébreszti a Kígyó vágyát & imádatát; Isten és fenevad egy másik lelke vegyül a gömbbel ékesített papban; egy másik áldozat szennyezi a sírboltot; egy másik király uralkodik; és több áldás nem lesz a Súlyom-fejű misztikus Úrra öntve!
35. Heru-ra-ha szavának fele, melyet Hoor-pa-kraat-nak és Ra-Hoor-Khut -nak hívnak.
36. Ekkor szólt a próféta az Istenhez:
37. Dalban dicsérlek téged –

Thébának ura vagyok én
 Ihletett szóm szól
 Mentunak;
 Nékem vetkezik le az ég,
 A holt Ankh-af-na-
 Khonsunak
 Halld hát igaz szavait
 Légy itt köztünk,
 Ra-Hoor-Khuit!

Az egység legfelsőbb
 képe,
 Csodálom hatalmas
 lehelleded,
 Legfőbb és iszonyú Isten,
 A Halál s az istenek is
 rettegnek téged:
 Én, én imádlak téged!

Jelenj meg Ra-nak
 trónusán!
 Nyisd meg a Khu útjait!
 Könnyítsd útjait a Ka-
 nak!
 A Khabs az ő útjain
 Altasson, vagy költson!
 Aum! Hagyd hogy
 megöljön!

38. Hogy a fényed énbennem legyen; & ennek vörös lángja mint kard a kezemben, hogy rended betartassam. Titkos ajtót készítetek, hogy bejárásod legyen minden égtájhoz (ezek az imádságok, ahogyan megírtad), ahogy kimondatott:

A fény enyém, emészt sugárja
 Megnyitom rejtett ajtóm
 Ra-nak és Tumnak házába
 Hol Khephra él, és Ahathoor
 Thébaid vagyok, Ó Mentu,
 Én, Próféta Ankh-af-na-Khonsu

Bes-na-Mautnak keblem verem
 Varázsom szövö bölc Ta-Nech
 Nuit, fényed mutasd nekem,
 Házadba hívj lakni engem
 Ó szárnyas fény-kígyó, Hadit
 Lakozz velem, Ra-Hoor-Khuit!

39. Mindez és egy könyv, mely elmondja, hogyan érkeztél ide és ezen tinta és papír másolata örökké - mert benne van a titkos szó & nem csak az angolban - és kommentárod ehhez a Törvény Könyvéhez gyönyörű vörös tintával és feketével lesz nyomtatva gyönyörű kézzel készült papírra; és minden férfinak és nőnek, akivel találkozol, mégha csak eszel, vagy iszol velük, a Törvény adandó. Akkor esélyük van, hogy ezen áldásban éljenek, vagy sem; nincs különbség. Tedd ezt gyorsan!
40. De a kommentár műve? Az könnyű; és szivedben égő Hadit gyorsá és biztossá teszi tollad.
41. Állíts fel Kaabádban egy írnok-házat: mindent jól kell végezni, és az üzlet útján.
42. A próbákat magad fogod ellenőrizni, kivéve a vakpróbákat. Senkit se utasíts el, de ismerd fel & pusztítsd el az árulókat. Én vagyok Ra-Hoor-Khuit; és erős vagyok, hogy megvédjem szolgálmat. A siker a bizonyítékom: ne vitatkozz, ne téríts; ne beszélj túl sokat! Őket, kik csapdába akarnak csalni, meg akarnak téged buktatni, őket támadd meg szánalom és irgalom nélkül; & pusztítsd el őket teljesen. Sebesen, mint ahogy a kígyó fordul, s csap le, ha ráléptek! Légy te még halálosabb, mint ő! Rángasd lelküket iszonyú kínok közé: ne vess félelmükön: köpd le őket!
43. Óvakodjon a Skarlát Asszony! Ha szánalom és együttérzés és gyengédség látogatja meg szívét; ha elhagyja művem, hogy régi édeskedésekkel játszódjon; akkor ismerszik meg bosszúm. Leölöm magamnak gyermekét: elidegenítem szívét: kivetem az emberek közül: mint elfogyó és megvetett szajha fog harmatvizes utcákon kúszni, és átfagyva, éhesen pusztul el.
44. De emelkedjen fel büszkén! Kövessen engem utamon! Munkálkodjon a gabszág művén! Ölje meg saját szívét! Legyen hangos és parázna! Borítsa be ékszer és gazdag öltözék, és légyen szégyentelen minden férfiak előtt!
45. Akkor a hatalom hegycsúcsaira emelem: akkor olyan gyermeket nemzek neki, ki hatalmasabb lesz, mint a föld összes királya. Megtöltöm gyönyörrel: az én erőmmel fogja látni & lecsap Nu imádatára: eléri Haditot.
46. Én vagyok a Negyvenesek harcos Ura: a Nyolcvanasok remegnek előttem, & megalázkodnak. Győzelmet hozok nektek, & gyönyört: hadrendetekben állok a harcban & élvezettel öltök. Győzelem a bizonyítékokot, bátorság a páncélotok; előre, előre, az én erőmben; & nem fordultok vissza senki kedvéért!
47. Legyen eme könyv lefordítva fordítva minden nyelvre: de mindig a Fenevad eredeti írásával együtt; a betűk alakjának véletlenszerűsége és egymáshoz való viszonyuk okán: ezekben olyan misztériumok rejlenek, melyet semmilyen Fenevad nem jósolhat meg. Ne is próbálkozhasson: de jó majd utána egy, nem mondom, mikor, ki felfedezi mindenek Kulcsát. Akkor ezen megrajzolt vonal egy kulcs: akkor ezen kör, melyet kudarca négyszögesít, szintén egy kulcs. És Abrahadabra. Az ő gyermeke lesz & az furcsamód. Ne kereshesse ezt; mert egyedül ezáltal tud elesni tőle.
48. Most a betűk eme misztériuma kész, és szentebb helyre óhajtok továbbmenni.
49. Egy titkos négyrétű szóban vagyok, az istenkáromlás az emberek összes istene ellen.
50. Átok rájuk! Átok rájuk! Átok rájuk!
51. Súlyomfejemmel Jézus szeméit csipkedem, ahogy a keresztről lóg.
52. Szárnyaim Mohammed arcába csapom & megvakítom.
53. Karmaimmal az Indiai és a Buddhista, Mongol és Muszlim húsát tépem.
54. **Bahlasti! Ompehda!** Köpök kótyagos hittételeitekre!
55. Érintetlen Mária kerekék közt tépessen szét: miatta légyen minden szűzies asszony utálattal megvetve köztetek!
56. És a szépség miatt, és a szerelemért!
57. Vessetek meg továbbá minden gyávát; hivatásos katonákat, kik nem mernek harcolni, csak játszanak; minden bolondot vessetek meg!
58. De a lelkes és a büszke, a nemes és a fenséges; ti testvérek vagytok!

59. Testvéreként harcoljatok!
60. Nincs törvény a Tégy amit akarszon túl.
61. Vége van a Ra székében trónoló Isten szavának, könnyítve a lélek mestergerendáinak terhein.
62. Előttem tisztelegjete! hozzám jöjjetek próbák nehézségén keresztül, mely áldás.
63. A bolond elolvassa ezen Törvény Könyvét, és annak kommentárját & ő nem érti meg.
64. Hadd jöjjön az első próbán át, & az olyan lesz neki, mint az ezüst.
65. A másodikon keresztül, arany.
66. A harmadikon keresztül, értékes víz kövei.
67. A negyediken keresztül, a belső tűz végső szikrái.
68. Mégis mindenkinek gyönyörűnek látszik. Ellenségei, kik azt mondják, ez nem így van, pusztán hazugok.
69. Van siker.
70. Én vagyok a Csend & az Erő Sólyom-Fejű Ura; nemeszkendőm elhomályosítja az éjkék eget.
71. Üdvözet néktek! ti ikerharcosok a világ oszlopai mellett! mert időtök egyre közeleg.
72. Én vagyok a Hatalom Kettős Pálcájának Ura; Coph Nia Erejének pálcája - de bal kezem üres, mert szétzúztam egy Univerzumot; & semmi marad.
73. Ragaszd a lapokat jobbról balra és fentről lefelé: majd lásd!
74. Rejtett és dicsőséges ragyogás van nevemben, ahogy az éjféli nap mindörökké a fiú.
75. A szavak lezárása a Szó: Abrahadabra.

A Törvény Könyve Megíratott
és Elrejtett.
Aum. Ha.